

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) nr. 462/2013**2018/EØS/4/13**

av 21. mai 2013

om endring av forordning (EF) nr. 1060/2009 om kredittvurderingsbyråer(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter den ordinære regelverksprosessen⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009⁽⁴⁾ skal kredittvurderingsbyråer overholde visse atferdsregler for å begrense mulige interessekonflikter og sikre at kredittvurderingene og vurderingsprosessene er av høy kvalitet og tilstrekkelig gjennomsiktede. Etter de endringene som ble innført ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 513/2011⁽⁵⁾, har Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) (ESMA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁽⁶⁾, fått myndighet til å registrere

kredittvurderingsbyråer og føre tilsyn med dem. Denne forordning utfyller de gjeldende rammereglene for kredittvurderingsbyråer. Noen av de viktigste problemene, for eksempel interessekonflikter i forbindelse med utsteder betaler-modellen og opplysning om strukturerte finansielle instrumenter, er blitt behandlet, og rammereglene må gjennomgås etter at de har vært gjeldende i et rimelig tidsrom, for å vurdere om de fullt ut løser disse problemene. I mellomtiden har den nåværende statsgjeldskrisen tydelig vist at det er behov for en gjennomgåelse av kravene når det gjelder gjennomsikthet og framgangsmåte samt tidsplanen for offentliggjøring som gjelder særskilt for statspapirvurderinger.

- 2) I Europaparlamentets resolusjon av 8. juni 2011 om kredittvurderingsbyråenes framtidsutsikter⁽⁷⁾ ble det etterlyst en bedre regulering av kredittvurderingsbyråer. På sitt uformelle møte 30. september og 1. oktober 2010 fastslo Økofin-rådet at det kreves ytterligere innsats for å løse en rekke problemer knyttet til kredittvurderingsvirksomhet, herunder risikoen for overdreven tillit til kredittvurderinger og risikoen for interessekonflikter som skyldes kredittvurderingsbyråers godtgjøringsmodell. På sitt møte 23. oktober 2011 konkluderte Det europeiske råd med at det er nødvendig å redusere overdreven tillit til kredittvurderinger.

- 3) På internasjonalt plan godkjente Rådet for finansiell stabilitet (FSB), som Den europeiske sentralbank (ESB) er medlem av, 20. oktober 2010 prinsipper for å redusere myndigheters og finansinstitusjoners overdrevne tillit til kredittvurderinger (heretter kalt «FSB-prinsippene»). FSB-prinsippene ble godkjent på G20-toppmøtet i Seoul i november 2010. Det er derfor hensiktsmessig at vedkommende sektormyndigheter vurderer markedsdeltakernes praksis og oppmuntrer disse markedsdeltakerne til å begrense virkningene av slik praksis. Vedkommende sektormyndigheter bør vedta oppmuntringstiltak. ESMA, ved behov i samarbeid med Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), opprettet ved

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 146 av 31.5.2013, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 203/2016 av 30. september 2016 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 13 av 23.2.2017, s. 42.

(1) EUT C 167 av 13.6.2012, s. 2.

(2) EUT C 181 av 21.6.2012, s. 68.

(3) Europaparlamentets holdning av 16. januar 2013 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 13. mai 2013.

(4) EUT L 302 av 17.11.2009, s. 1.

(5) EUT L 145 av 31.5.2011, s. 30.

(6) EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84.

(7) EUT C 380 E av 11.12.2012, s. 24.

- europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁽¹⁾, og med Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010⁽²⁾, bør treffe tiltak for å lette tilnærmingen av tilsynspraksis i samsvar med forordning (EU) nr. 1095/2010 og innenfor rammen av denne forordning.
- 4) Kredittvurderingsbyråer bør gjøre investorer oppmerksomme på opplysningene om sannsynligheten for mangler i kredittvurderinger og kredittutsikter som bygger på opplysninger om tidligere resultater som er offentliggjort i det sentrale datalageret ESMA har opprettet.
- 5) I henhold til FSB-prinsippene bør sentralbankene foreta sine egne kredittvurderinger av de finansielle instrumentene som de vil godta i markedstransaksjoner, både som sikkerhet og direkte kjøp. Sentralbankene bør i sin politikk ikke anvende mekaniske framgangsmåter som kan føre til unødvendig brå og store endringer i finansielle instrumenters godtakbarhet og i avkortingssatsene, som kan forverre «terskelvirkningene». Videre erklærte ESB i sin uttalelse av 2. april 2012 at den er forpliktet til å støtte det felles målet om å redusere overdreven tillit til kredittvurderinger. I den forbindelse rapporterer ESB regelmessig om de ulike tiltakene Eurosystemet har truffet for å redusere overdreven tillit til kredittvurderinger. I henhold til artikkel 284 nr. 3 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) skal ESB oversende en årsrapport om virksomheten til Det europeiske system av sentralbanker (ESSB) og om penge- og valutapolitikken i foregående og inneværende år til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen samt til Det europeiske råd. ESBs leder skal framlegge rapporten for Europaparlamentet, som kan holde en allmenn debatt på grunnlag av den, og for Rådet. Videre kan ESB i slike rapporter beskrive hvordan den har gjennomført FSB-prinsippene og de alternative vurderingsordningene som den anvender.
- 6) Unionen arbeider med sikte på i første omgang å vurdere om unionsretten inneholder henvisninger til kredittvurderinger som fører til eller kan føre til ensidig og automatisk tillit til slike kredittvurderinger, og i andre omgang alle henvisninger til kredittvurderinger til reguleringsformål med sikte på å fjerne dem innen 2020, forutsatt at egnede alternativer til kredittrisikovurdering identifiseres og gjennomføres.
- 7) Kredittutsiktens betydning for investorer og utstedere og deres virkninger på markedene kan sammenlignes med kredittvurderingenes betydning og virkninger. Alle krav i forordning (EF) nr. 1060/2009 som har til formål å sikre at kredittvurdering foretas på en måte som er nøyaktig, gjennomiktig og uten interessekonflikter, bør derfor få anvendelse også på kredittutsikter. I henhold til gjeldende tilsynspraksis får en rekke krav i forordningen anvendelse på kredittutsikter. Denne forordning bør klargjøre reglene og gi rettsikkerhet ved å innføre en definisjon av kredittutsikter og klargjøre hvilke særlige bestemmelser som får anvendelse på kredittutsikter. Definisjonen av kredittutsikter bør også omfatte uttalelser om en kredittvurderings forventede utvikling på kort sikt, såkalte observasjonslister («credit watches»).
- 8) På mellomlang sikt bør det vurderes ytterligere tiltak for å fjerne henvisninger til kredittvurderinger til reguleringsformål fra regelverket for finansielle tjenester og utelukke risikovektning av eiendeler gjennom kredittvurderinger. På det nåværende tidspunkt er imidlertid kredittvurderingsbyråer viktige deltakere på finansmarkedene. Kredittvurderingsbyråenes og deres kredittvurderingsvirksomhets uavhengighet og integritet er derfor særlig viktig for å sikre deres troverdighet overfor markedsdeltakerne, særlig investorer og andre som bruker kredittvurderinger. I henhold til forordning (EF) nr. 1060/2009 skal kredittvurderingsbyråer registreres og føres tilsyn med, ettersom deres tjenester har stor offentlig interesse. I motsetning til investeringsanalyser er kredittvurderinger ikke bare uttalelser om verdien av eller prisen på et finansielt instrument eller en finansiell forpliktelse. Kredittvurderingsbyråer er ikke bare finansanalytikere eller investeringsrådgivere. Kredittvurderinger har en reguleringsverdi for regulerte investorer, for eksempel kredittinstitusjoner, forsikringsforetak og andre institusjonelle investorer. Selv om insitamentene til å ha overdreven tillit til kredittvurderinger reduseres, danner kredittvurderinger fortsatt grunnlag for investeringsbeslutninger, særlig som følge av informasjonsulikheter og av effektivitetshensyn. I denne sammenhengen må kredittvurderingsbyråene være uavhengige og oppfattes som sådanne av markedsdeltakerne, og deres vurderingsmetoder må være gjennomsiktede og oppfattes som sådanne.
- 9) Overdreven tillit til kredittvurderinger bør reduseres, og alle de automatiske virkningene av kredittvurderinger bør gradvis fjernes. Kredittinstitusjoner og verdipapirforetak bør oppmuntres til å innføre interne framgangsmåter for å foreta sine egne kreditt- risikovurderinger og bør oppmuntre investorer til å foreta en aktsomhetskontroll. Innenfor denne rammen fastsetter denne forordning at finansinstitusjoner ikke utelukkende eller automatisk bør støtte seg til kredittvurderinger. Disse institusjonene bør derfor unngå å inngå avtaler der de ensidig eller automatisk

⁽¹⁾ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12.

⁽²⁾ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48.

støtter seg til kredittvurderinger, og de bør unngå å bruke dem i avtaler som eneste parameter for å vurdere investeringers kredittverdighet eller for å treffe beslutning om å foreta eller avhende investeringer.

- 10) Forordning (EF) nr. 1060/2009 inneholder allerede et første sett med tiltak som skal sikre kredittvurderingsbyråers og deres kredittvurderingsvirksomhets uavhengighet og integritet. Flere av bestemmelsene i denne forordning har som formål å sikre kredittvurderingsbyråers uavhengighet og identifisere, håndtere og, i den grad det er mulig, unngå enhver interessekonflikt som kan oppstå. Den kredittvurderte enhetens utvelgning og godtgjøring av kredittvurderingsbyråer (utsteder betaler-modellen) er knyttet til iboende interessekonflikter. Denne modellen oppmuntrer kredittvurderingsbyråer til å utstede gunstige vurderinger av utstederen for å sikre en langvarig forretningsforbindelse som garanterer inntekter eller sikrer ytterligere arbeid og inntekter. Forbindelser mellom kredittvurderingsbyråenes aksjeeiere og de kredittvurderte enhetene kan dessuten skape interessekonflikter som gjeldende regler ikke tar tilstrekkelig hensyn til. Kredittvurderinger som utstedes etter utsteder betaler-modellen, kan derfor oppfattes som kredittvurderinger som er tilpasset utstederen, og ikke som kredittvurderinger som investoren trenger. Det er viktig å skjerpe vilkårene for kredittvurderingsbyråers uavhengighet for å øke troverdigheten til kredittvurderinger som utstedes etter utsteder betaler-modellen.
- 11) For å øke konkurransen i et marked som har vært dominert av tre kredittvurderingsbyråer, bør det treffes tiltak for å oppmuntre til bruk av mindre kredittvurderingsbyråer. Det har i den senere tid vært praksis at utstedere eller tilknyttet tredjemann anmoder om kredittvurderinger fra to eller flere kredittvurderingsbyråer, og derfor bør utstederen eller en tilknyttet tredjemann, når det anmodes om to eller flere kredittvurderinger, overveie å utnevne minst ett kredittvurderingsbyrå som ikke har mer enn 10 % av den samlede markedsandelen, og som utstederen eller en tilknyttet tredjemann anser som egnet til å kredittvurdere den berørte utstedelsen eller enheten.
- 12) Kredittvurderingsmarkedet viser at kredittvurderingsbyråer og kredittvurderte enheter tradisjonelt oppretter langvarige forbindelser. Dette øker risikoen for fortrolighet ettersom kredittvurderingsbyrået kan bli for velvillig innstilt til den kredittvurderte enhetens ønsker. Under slike omstendigheter kan det senere oppstå tvil om kredittvurderingsbyråers upartiskhet. Kredittvurderingsbyråer som utnevnes og betales av et utstedende foretak, har faktisk et insitamant til å utstede overdrevent gunstige vurderinger av den kredittvurderte enheten eller dens gjeldsinstrumenter for å opprettholde

forretningsforbindelsen med en slik utsteder. Utstederne har også insitamenter til å opprettholde langvarige forbindelser, for eksempel gjennom bindingsvirkningen, som gjør at en utsteder avstår fra å bytte kredittvurderingsbyrå fordi det kan gjøre investorene usikre på utstederens kredittverdighet. Dette problemet ble påpekt allerede i forordning (EF) nr. 1060/2009, der det kreves at kredittvurderingsbyråene skal anvende en rotasjonsordning som sikrer en gradvis utskifting av analysegrupper og kredittvurderingskomiteer for å unngå at uavhengigheten til kredittvurderingsanalytikerne og personer som godkjenner kredittvurderinger, undergraves. Virkningen av disse reglene var imidlertid svært avhengig av løsningen på spørsmålet om atferden internt i kredittvurderingsbyrået, nærmere bestemt den faktiske uavhengigheten og profesjonaliteten til kredittvurderingsbyråets ansatte i forhold til kredittvurderingsbyråets egne forretningsinteresser. Disse reglene ble ikke utformet for å gi tredjemann en tilstrekkelig garanti for at interessekonflikter som følge av langvarige forbindelser ville bli effektivt begrenset eller unngått. En måte å oppnå dette på kan være å begrense perioden da et kredittvurderingsbyrå kan fortsette å foreta kredittvurderinger av samme utsteder eller dennes gjeldsinstrumenter. Dersom det fastsettes en tidsbegrensning for avtaleforholdet mellom utstederen som kredittvurderes eller har utstedt gjeldsinstrumentene som kredittvurderes, og kredittvurderingsbyrået, ville insitamantet til å utstede gunstige kredittvurderinger forsvinne. Kravet om at rotasjon av kredittvurderingsbyråer skal bli en alminnelig og utbredt markedspraksis, bør også effektivt begrense problemet med bindingsvirkningen. Rotasjon av kredittvurderingsbyråer bør dessuten få positive virkninger for kredittvurderingsmarkedet ettersom det vil gi lettere inntreden for nye markedsdeltakere og gi eksisterende kredittvurderingsbyråer mulighet til å utvide virksomheten til nye områder.

- 13) Det er imidlertid viktig at gjennomføringen av en rotasjonsordning skjer på en slik måte at fordelene ved ordningen mer enn oppveier eventuelle negative følger av den. Hyppig rotasjon kan for eksempel medføre økte kostnader for utstedere og kredittvurderingsbyråer ettersom kostnadene knyttet til vurdering av en ny enhet eller et nytt finansielt instrument vanligvis er større enn kostnadene for overvåking av en kredittvurdering som allerede er utstedt. Det krever også betydelig tid og betydelige ressurser å etablere et kredittvurderingsbyrå, uavhengig av om dette er en nisjeaktør eller dekker alle eiendelsklasser. Videre kan en løpende rotasjon av kredittvurderingsbyråer ha en betydelig innvirkning på kredittvurderingenes kvalitet og kontinuitet. Like viktig er det at en rotasjonsordning bør innføres med

tilstrekkelige beskyttelsestiltak for å gjøre det mulig for markedet å tilpasse seg gradvis, før ordningen eventuelt utvides i framtiden. Dette kan oppnås ved å begrense ordningens virkeområde til reverdipapiriseringer, som er en begrenset kilde til bankfinansiering, samtidig som det tillates at allerede utstedte kredittvurderinger fortsatt overvåkes på anmodning, også etter at rotasjon blir obligatorisk. Rotasjon bør derfor som en allmenn regel berøre bare nye reverdipapiriseringer med underliggende eiendeler fra samme initiativtaker. Kommisjonen bør vurdere om det er hensiktsmessig å opprettholde en begrenset rotasjonsordning eller å anvende den også på andre eiendelsklasser, og i så fall om disse andre klassene krever en annen behandling med hensyn til for eksempel tidsbegrensningen av avtaleforholdet. Dersom rotasjonsordningen innføres for andre eiendelsklasser, bør Kommisjonen vurdere om det er behov for å innføre en forpliktelse for kredittvurderingsbyrået til å framlegge, ved utløpet av den lengste tillatte varigheten av avtaleforholdet, opplysninger om utstederen og de kredittvurderte finansielle instrumentene (overføringsdokument) for det nye kredittvurderingsbyrået.

14) Det er hensiktsmessig å innføre rotasjon på kredittvurderingsmarkedet for reverdipapiriseringer. For det første er dette det segmentet av det europeiske verdipapiriseringsmarkedet som har hatt dårligst resultater etter finanskrisen, og det er derfor i dette segmentet det er størst behov for å håndtere interessekonflikter. For det andre er kredittrisikoen for reverdipapiriseringer vanligvis særegen for hver transaksjon, mens kredittrisikoen for gjeldsinstrumenter som utstedes av for eksempel foretak, i høy grad avhenger av utstederens egen evne til å tilbakebetale gjelden. Når en ny reverdipapirisering gjøres, er det ikke stor risiko for at kunnskap går tapt dersom et nytt kredittvurderingsbyrå engasjeres. Selv om det med andre ord for tiden bare finnes et begrenset antall kredittvurderingsbyråer som deltar på kredittvurderingsmarkedet for reverdipapiriseringer, er dette markedet mer åpent for konkurranse, og en rotasjonsordning kan være en drivkraft for å oppnå mer dynamikk i dette markedet. Kredittvurderingsmarkedet for reverdipapiriseringer domineres av enkelte store kredittvurderingsbyråer, men det finnes andre aktører som har bygd opp sakkunnskap på dette området.

15) Regelmessig rotasjon av kredittvurderingsbyråer som utsteder kredittvurderinger av reverdipapiriseringer, bør gi større mangfold i vurderingene av kredittverdighet. Når kredittvurderingsbyråene anvender mange forskjellige synspunkter, perspektiver og metoder, bør det føre til mer varierte kredittvurderinger og i siste instans forbedre vurderingen av reverdipapiriseringenes kredittverdighet. For at dette mangfoldet skal få betydning, og for å unngå makelighet hos både initiativtakere og kredittvurderingsbyråer, er det

nødvendig å begrense den perioden kredittvurderingsbyrået får kredittvurdere reverdipapiriseringer fra samme initiativtaker, til et nivå som sikrer at det regelmessig foretas nye vurderinger av kredittverdigheten. Disse faktorene samt behovet for å sikre en viss kontinuitet i kredittvurderingene gjør en periode på fire år egnet. Når minst fire kredittvurderingsbyråer er utnevnt, er målene for rotasjonsordningen allerede nådd, og kravet om rotasjon bør derfor ikke få anvendelse. For å sikre reell konkurranse bør et slikt unntak få anvendelse bare dersom minst fire av de utnevnte kredittvurderingsbyråene kredittvurderer en bestemt andel av initiativtakerens utestående finansielle instrumenter.

16) Det er hensiktsmessig å utforme en rotasjonsordning for reverdipapiriseringer med utgangspunkt i initiativtakeren. Reverdipapiriseringer utstedes av spesialforetak som har liten evne til å betale gjelden. En rotasjon utformet med utstederen som utgangspunkt, vil derfor gjøre ordningen ineffektiv. En rotasjon utformet med organisatoren som utgangspunkt, vil derimot innebære at unntaket nesten alltid får anvendelse.

17) En rotasjonsordning kan være et viktig middel for å redusere hindringene for inntreden på kredittvurderingsmarkedet for reverdipapiriseringer. Samtidig kan det imidlertid gjøre det vanskeligere for nye markedsdeltakere å få fotfeste på markedet ettersom de ikke vil få beholde sine kunder. Det er derfor hensiktsmessig å innføre et unntak fra rotasjonsordningen for små kredittvurderingsbyråer.

18) For å virke effektivt må rotasjonsordningen håndheves på en troverdig måte. Målene for rotasjonskravet vil ikke bli nådd dersom et tidligere kredittvurderingsbyrå på nytt får kredittvurdere reverdipapiriseringer fra samme initiativtaker før det har gått tilstrekkelig lang tid. Det er derfor viktig å fastsette en egnet periode da det tidligere kredittvurderingsbyrået ikke på nytt kan utnevnes til å kredittvurdere reverdipapiriseringer fra samme initiativtaker. Denne perioden bør være tilstrekkelig lang til å gjøre det mulig for det nye

kredittvurderingsbyrået å yte kredittvurderingstjenestene på en effektiv måte, til å sikre at reverdipapiriseringene faktisk analyseres på nytt med en annen tilnærming, og til å garantere at det er tilstrekkelig kontinuitet i kredittvurderingene som utstedes av det nye kredittvurderingsbyrået. For at en rotasjonsordning skal kunne virke på riktig måte, begrenses periodens lengde samtidig av tilgangen til kredittvurderingsbyråer som har tilstrekkelig erfaring på området reverdipapiriseringer. Periodens lengde bør derfor stå i forhold til og normalt tilsvare lengden av den utløpte avtalen til det tidligere kredittvurderingsbyrået, men bør ikke overstige fire år.

- 19) Kravet om en regelmessig rotasjon av kredittvurderingsbyråer står i forhold til det målet som skal nås. Kravet gjelder bare for registrerte kredittvurderingsbyråer som er regulert og yter en tjeneste som er i allmennhetens interesse (kredittvurderinger som kan anvendes for reguleringsformål), etter utsteder betalermodellen og for en bestemt eiendelsklasse (reverdipapiriseringer). Fordelen ved å oppnå anerkjennelse for den viktige rollen kredittvurderingsbyråets tjenester spiller for reguleringen av markedet for finansielle tjenester, og ved at byrået blir godkjent til å utføre denne oppgaven, gjør det nødvendig at det oppfyller visse forpliktelser for å sikre at det under alle omstendigheter er uavhengig og anses som uavhengig. Et kredittvurderingsbyrå som hindres i å kredittvurdere reverdipapiriseringer fra en bestemt initiativtaker, vil fortsatt ha rett til å kredittvurdere reverdipapiriseringer fra andre initiativtakere samt andre eiendelsklasser. Under markedsforhold der rotasjonsregelen gjelder for alle deltakere, vil det oppstå nye forretningsmuligheter ettersom alle kredittvurderingsbyråer skal rotere. Kredittvurderingsbyråene vil dessuten alltid uoppfordret kunne utstede kredittvurderinger av reverdipapiriseringer fra samme initiativtaker og dermed utnytte sine erfaringer. Kredittvurderinger utstedt uoppfordret er ikke bundet av utsteder betalermodellen og påvirkes derfor teoretisk mindre av mulige interessekonflikter. Reglene for hvor lenge avtaleforholdet med et kredittvurderingsbyrå kan vare, og kravet om at flere enn ett kredittvurderingsbyrå skal engasjeres, utgjør også en begrensning av adgangen til å utøve forretningsvirksomhet for alle kredittvurderingsbyråenes kunder. Disse begrensningene er imidlertid nødvendige av hensyn til offentlighetens interesse, ettersom utsteder betalermodellen kan gjøre det vanskelig for kredittvurderingsbyråene å bevare den uavhengigheten som er nødvendig for å sikre uavhengige kredittvurderinger som investorene kan bruke for reguleringsformål. Disse begrensningene går heller ikke lenger enn det som er nødvendig, og bør snarere anses å øke reverdipapiriseringens kredittverdighet overfor andre parter og i siste instans markedet.

- 20) Et kredittvurderingsbyrås uavhengighet av en kredittvurdert enhet påvirkes også av mulige interessekonflikter mellom dets største aksjeeiere og den kredittvurderte enheten. En aksjeeier i et kredittvurderingsbyrå kan være et medlem av styret eller tilsynsorganet i den kredittvurderte enheten eller en tilknyttet tredjemann. Forordning (EF) nr. 1060/2009 omfatter denne typen situasjoner bare når det gjelder interessekonflikter forårsaket av vurderingsanalytikere, personer som godkjenner kredittvurderinger, eller andre ansatte i kredittvurderingsbyrået. Nevnte forordning omhandler imidlertid ikke mulige interessekonflikter forårsaket av aksjeeiere eller deleiere i kredittvurderingsbyråer. For å styrke oppfatningen av kredittvurderingsbyråene som uavhengige av de kredittvurderte enhetene er det hensiktsmessig å utvide de gjeldende reglene som er fastsatt i nevnte forordning for interessekonflikter forårsaket av kredittvurderingsbyråenes ansatte, til å omfatte interessekonflikter forårsaket av aksjeeiere eller deleiere som har betydelige andeler i kredittvurderingsbyrået. Kredittvurderingsbyrået bør derfor avstå fra å utstede kredittvurderinger, eller det bør opplyse om at kredittvurderingen kan bli påvirket, når en aksjeeier eller en deleier som har 10 % av stemmerettene i kredittvurderingsbyrået, også er medlem av den kredittvurderte enhetens styre eller tilsynsorgan eller har investert i den kredittvurderte enheten, når investeringen er av en viss størrelse. Videre bør det offentliggjøres dersom en aksjeeier eller en deleier som har minst 5 % av stemmerettene i dette kredittvurderingsbyrået, har investert i den kredittvurderte enheten eller er medlem av dens styre eller tilsynsorgan, i det minste dersom investeringen er av en viss størrelse. Dessuten bør en aksjeeier eller en deleier som kan øve betydelig innflytelse på kredittvurderingsbyråets virksomhet, ikke yte konsulent- eller rådgivningstjenester til den kredittvurderte enheten eller en tilknyttet tredjemann med hensyn til dennes foretaksstruktur, juridiske struktur, eiendeler, forpliktelser eller virksomhet.
- 21) For å sikre at bestemmelsene om uavhengighet og forebygging av interessekonflikter i forordning (EF) nr. 1060/2009 kan anvendes, og for å hindre at de blir ineffektive, er det behov for et tilstrekkelig høyt antall kredittvurderingsbyråer som verken er knyttet til det tidligere kredittvurderingsbyrået i tilfelle av rotasjon eller til det kredittvurderingsbyrået som parallelt yter kredittvurderingstjenester til samme utsteder. Det er hensiktsmessig å kreve et klart skille mellom det tidligere kredittvurderingsbyrået og det nye byrået i tilfelle av rotasjon, samt mellom de to kredittvurderingsbyråene som parallelt yter kredittvurderingstjenester til samme utsteder. De berørte kredittvurderingsbyråene bør ikke være knyttet til hverandre gjennom kontroll, ved at de inngår i samme gruppe av kredittvurderingsbyråer, ved at de er aksjeeiere eller deleiere, eller ved at de kan utøve stemmeretter i et av de andre kredittvurderingsbyråene eller kan utnevne

medlemmer av styret eller tilsynsorganet i et av de andre kredittvurderingsbyråene.

22) Kredittvurderingsbyråer bør opprette, opprettholde, håndheve og dokumentere en effektiv internkontrollstruktur for gjennomføring av retningslinjer og rutiner for forebygging og kontroll av eventuelle interessekonflikter og for å sikre at kredittvurderinger, vurderingsanalytikere og vurderingsgrupper er uavhengige med hensyn til aksjeeiere, administrasjons- og ledelsesorganer og salgs- og markedsføringsvirksomhet. Det bør innføres standardiserte framgangsmåter for foretaksstyring, behandling av organisasjonsspørsmål og håndtering av interessekonflikter. Disse standardiserte framgangsmåtene bør regelmessig gjennomgå og overvåkes for å vurdere om de er effektive og om de bør ajourføres.

23) Oppfatningen av kredittvurderingsbyråer som uavhengige vil særlig bli påvirket dersom de samme aksjeeierne eller deleierne investerer i forskjellige kredittvurderingsbyråer som ikke tilhører samme gruppe av kredittvurderingsbyråer, i det minste dersom investeringen er av en slik størrelse at det blir mulig for disse aksjeeierne eller deleierne å øve en viss innflytelse på kredittvurderingsbyråets virksomhet. For å sikre kredittvurderingsbyråenes uavhengighet (og oppfatningen av dem som uavhengige) bør det derfor fastsettes strengere regler for forbindelsene mellom kredittvurderingsbyråene og deres aksjeeiere eller deleiere. Derfor bør ingen kunne ha en kapitalinteresse på 5 % eller mer i flere enn ett kredittvurderingsbyrå samtidig, med mindre de berørte kredittvurderingsbyråene tilhører samme gruppe.

24) Målet om å sikre at kredittvurderingsbyråene er tilstrekkelig uavhengige, krever at investorene ikke har investeringer på 5 % eller mer i flere enn ett kredittvurderingsbyrå samtidig. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/109/EF av 15. desember 2004 om harmonisering av innsynskrav med hensyn til opplysninger om utstedere av verdipapirer som er opptatt til notering på et regulert marked⁽¹⁾ fastsetter at personer som kontrollerer minst 5 % av stemmerettene i et børsnotert selskap, skal opplyse offentligheten om dette, blant annet fordi investorer har interesse i å kjenne til endringer i stemmerettsstrukturen i et slikt selskap. Grensen på 5 % anses derfor som betydelig eierandel som kan få innflytelse på stemmerettsstrukturen i et selskap. Det er derfor hensiktsmessig å anvende grensen på 5 % for å begrense samtidig investering i flere enn ett kredittvurderingsbyrå. Tiltaket kan ikke anses som uforholdsmessig ettersom alle registrerte kredittvurderingsbyråer i Unionen er unoterte

foretak og derfor ikke underlagt de reglene for gjennomsiktighet og framgangsmåter som får anvendelse på børsnoterte selskaper i Unionen i samsvar med direktiv 2004/109/EF. Unoterte foretak er ofte omfattet av aksjeeierprotokoller eller -avtaler, og antall aksjeeiere eller deleiere er vanligvis lavt. Derfor kan selv en mindretallsandel i et unotert kredittvurderingsbyrå gi innflytelse. For å sikre at det fortsatt er mulig å foreta rent økonomiske investeringer i kredittvurderingsbyråer, bør denne begrensningen av samtidige investeringer i flere enn ett kredittvurderingsbyrå likevel ikke gjelde for investeringer som kanaliseres gjennom kollektive investeringsordninger som forvaltes av tredjemann som er uavhengig av investoren og ikke kontrolleres av denne.

25) Bestemmelsene i denne forordning om interessekonflikter med hensyn til aksjeeierstrukturen bør ikke bare gjelde direkte eierinteresser, men også indirekte eierinteresser, ettersom det ellers kan være lett å omgå disse bestemmelsene. Kredittvurderingsbyråer bør gjøre sitt ytterste for å få vite hvem deres indirekte aksjeeiere er, slik at de kan unngå mulige interessekonflikter i den forbindelse.

26) Virkningen av bestemmelsene om uavhengighet og forebygging av interessekonflikter, som krever at kredittvurderingsbyråer ikke kredittvurderer samme utsteder over en lang periode, kan undergraves dersom kredittvurderingsbyråer får rett til å være betydelige aksjeeiere eller deleiere i andre kredittvurderingsbyråer.

27) Det er viktig å sikre at endringer av vurderingsmetodene ikke gjør metodene mindre strenge. Utstedere, investorer og andre berørte parter bør derfor ha mulighet til å uttale seg om alle planlagte endringer av vurderingsmetoder. Det vil gjøre det lettere for dem å forstå hvorfor nye metoder innføres og hvorfor den aktuelle endringen foretas. Utstedernes og investorenes synspunkter på de foreslåtte metodene kan være nyttige for kredittvurderingsbyråene når de fastsetter metodene. ESMA bør også underrettes om planlagte endringer. Selv om forordning (EF) nr. 1060/2009 gir ESMA myndighet til å kontrollere at de metodene som brukes av kredittvurderingsbyråer, er strenge, systematiske, kontinuerlige og underlagt validering basert på tidligere erfaring, herunder etterkontroll, bør denne kontrollmetoden ikke gi ESMA myndighet til å bedømme egnetheten av den foreslåtte metoden eller innholdet i

⁽¹⁾ EUT L 390 av 31.12.2004, s. 38.

kredittvurderingene som utstedes etter at metodene er anvendt. Ved behov bør vurderingsmetodene ta hensyn til finansielle risikoer som er en følge av miljørisikoer.

- 28) På grunn av de strukturerte finansielle instrumentenes kompleksitet har kredittvurderingsbyråene ikke alltid klart å sikre at kredittvurderingene av disse instrumentene er av tilstrekkelig høy kvalitet. Dette har svekket markedets tillit til denne typen kredittvurderinger. For å gjenopprette tilliten vil det være hensiktsmessig å kreve at utstedere eller tilknyttet tredjemann engasjerer minst to forskjellige kredittvurderingsbyråer til å kredittvurdere strukturerte finansielle instrumenter, noe som kan føre til forskjellige og konkurrerende vurderinger. Dette vil også kunne redusere den overdrevne tilliten til enkeltstående kredittvurderinger.
- 29) I forslaget til direktiv om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og om tilsyn med kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og forslaget til forordning om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, som skal erstatte europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/48/EF av 14. juni 2006 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon⁽¹⁾ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/49/EF av 14. juni 2006 om verdipapirforetaks og kredittinstitusjoners kapitaldekningsgrad⁽²⁾, innføres det et krav om at kredittinstitusjoner og verdipapirforetak selv skal vurdere kredittrisikoen i forbindelse med enheter og finansielle instrumenter som de investerer i, og at de ikke bare skal støtte seg til kredittvurderinger. Dette kravet bør også gjelde for andre finansmarkedsdeltakere som er omfattet av unionsretten, herunder investeringsforvaltere. For alle finansmarkedsdeltakere bør dette kravet imidlertid håndheves på en måte som står i forhold til den berørte deltakerens art, omfang og kompleksitet. Medlemsstatene bør ikke kunne innføre eller opprettholde regler som tillater at disse investorene i større omfang støtter seg til kredittvurderinger.
- 30) Videre vil investorene bedre kunne foreta en velfundert vurdering av strukturerte finansielle instrumenters kredittverdighet dersom investorene får tilstrekkelige opplysninger om disse instrumentene. Ettersom risikoen for strukturerte finansielle instrumenter for eksempel i stor utstrekning avhenger av de underliggende eiendelenes kvalitet og resultater, bør investorene få flere opplysninger om de underliggende eiendelene. Dette ville redusere investorenes avhengighet av kredittvurderinger. Videre vil offentliggjøring av relevante opplysninger om strukturerte finansielle instrumenter sannsynligvis øke konkurransen mellom kredittvurderingsbyråer, ettersom det kan føre til et økt antall kredittvurderinger utstedt uoppfordret. Kommisjonen bør innen utgangen av januar 2016 vurdere og rapportere om hvorvidt det er hensiktsmessig å utvide denne opplysningsplikten til å omfatte andre finansielle produkter. Blant annet finnes det andre finansielle produkter, for eksempel obligasjoner med fortrinnsrett og andre former for sikret gjeld, der risikoen i stor utstrekning avhenger av den underliggende sikkerhetens kjennetegn, og der det kan være relevant å gi investorene flere opplysninger om sikkerheten.
- 31) Investorer, utstedere og andre berørte parter bør ha tilgang til ajourførte kredittvurderingsopplysninger på et sentralt nettsted. ESMA bør opprette en europeisk kredittvurderingsplattform som gjør det mulig for investorene lett å sammenligne alle kredittvurderinger som finnes om en bestemt vurdert enhet. Det er viktig at den europeiske kredittvurderingsplattformens nettsted inneholder alle tilgjengelige kredittvurderinger av hvert instrument, slik at investorene kan ta sin investeringsbeslutning på grunnlag av alle de forskjellige uttalelsene. For å unngå å undergrave muligheten for at kredittvurderingsbyråer kan anvende investor betalermodellen, bør slike kredittvurderinger imidlertid ikke inngå i den europeiske kredittvurderingsplattformen. Den europeiske kredittvurderingsplattformen bør bidra til at mindre og nye kredittvurderingsbyråer blir mer synlige. Den europeiske kredittvurderingsplattformen bør omfatte ESMA's sentrale datalager med sikte på å skape en felles plattform for alle tilgjengelige kredittvurderinger av hvert instrument og for opplysninger om tidligere resultater som offentliggjøres i det sentrale datalageret. Europaparlamentet støttet innføringen av en slik offentliggjøring av kredittvurderinger i sin resolusjon av 8. juni 2011 om kredittvurderingsbyråer.
- 32) Kredittvurderinger har, uavhengig av om de utstedes for reguleringsformål, betydelig innvirkning på investeringsbeslutninger og på utstederes omdømme og finansielle tiltrekningskraft. Kredittvurderingsbyråene har derfor et stort ansvar overfor investorer og utstedere for å sikre at de overholder forordning (EF) nr. 1060/2009, slik at deres kredittvurderinger er uavhengige, objektive og av tilstrekkelig kvalitet. Investorer og utstedere vil imidlertid ikke alltid kunne tvinge kredittvurderingsbyråene til å ivareta det ansvaret de har overfor dem. Det kan være særlig vanskelig å holde et kredittvurderingsbyrå sivilrettslig ansvarlig dersom det ikke foreligger et avtaleforhold mellom et kredittvurderingsbyrå og for eksempel en investor eller en utsteder som uoppfordret er blitt kredittvurdert. Det kan også være vanskelig for utstedere å holde kredittvurderingsbyråer sivilrettslig ansvarlig overfor dem, selv når de har et avtaleforhold med det berørte

⁽¹⁾ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 201.

kredittvurderingsbyrået; for eksempel kan en nedgradering av en kredittvurdering besluttet på grunnlag av en forsettlig eller grovt uaktsom overtredelse av forordning (EF) nr. 1060/2009, få negativ innvirkning på en utstedeers omdømme og finansieringskostnader og dermed skade denne utstederen, selv om den ikke omfattes av avtalerettslig ansvar. Det er derfor viktig å fastsette bestemmelser om tilstrekkelig rett til å kreve erstatning for investorer som med rette har støttet seg til en kredittvurdering som er utstedt i strid med forordning (EF) nr. 1060/2009, og for utstedere som påføres tap på grunn av en kredittvurdering som er utstedt i strid med forordning (EF) nr. 1060/2009. Investoren og utstederen bør kunne stille kredittvurderingsbyrået til ansvar for skader som skyldes overtredelse av nevnte forordning og som har påvirket resultatet av kredittvurderingen. Mens investorer og utstedere som har et avtaleforhold med et kredittvurderingsbyrå, kan velge å legge et avtalebrudd til grunn for et krav mot dette kredittvurderingsbyrået, bør alle investorer og utstedere kunne kreve skadeserstatning som følge av en overtredelse av forordning (EF) nr. 1060/2009, uavhengig av om det er et avtaleforhold mellom partene.

33) Det bør være mulig å holde kredittvurderingsbyråer ansvarlig dersom de forsettlig eller grovt uaktsomt unngår å oppfylle forpliktelser de er pålagt i henhold til forordning (EF) nr. 1060/2009. Denne standarden for ansvar er hensiktsmessig fordi kredittvurderingsvirksomhet til en viss grad krever vurdering av komplekse økonomiske faktorer, og bruken av forskjellige metoder kan føre til forskjellige vurderingsresultater, uten at noen av dem kan anses som uriktige. Det er også hensiktsmessig å utsette kredittvurderingsbyråer for potensielt ubegrenset ansvar bare dersom de forsettlig eller grovt uaktsomt overtrer forordning (EF) nr. 1060/2009.

34) Investoren eller utstederen som krever skadeserstatning for en overtredelse av forordning (EF) nr. 1060/2009, bør framlegge nøyaktige og utførlige opplysninger som viser at kredittvurderingsbyrået har begått en slik overtredelse av nevnte forordning. Dette bør vurderes av vedkommende domstol, idet det tas hensyn til at investoren eller utstederen kanskje ikke har tilgang til opplysninger som kredittvurderingsbyrået har tilgang til.

35) Spørsmål om et kredittvurderingsbyrås erstatningsansvar som ikke er omfattet av eller definert i denne forordning, herunder årsakssammenheng og begrepet grov uaktsomhet, bør omfattes av gjeldende nasjonal lovgivning, som fastsatt i relevante bestemmelser i internasjonal privatrett. Medlemsstatene bør særlig

kunne opprettholde nasjonale ordninger for erstatningsansvar som er mer fordelaktige for investorer eller utstedere, eller som ikke bygger på overtredelse av forordning (EF) nr. 1060/2009. Relevante bestemmelser i internasjonal privatrett bør ligge til grunn for valget av vedkommende domstol for å avgjøre et sivilt erstatningskrav som er fremmet av en investor eller utsteder.

36) At institusjonelle investorer, herunder investeringsforvaltere, har plikt til selv å vurdere eiendelers kredittverdighet, bør ikke hindre domstolene i å fastslå at et kredittvurderingsbyrås overtredelse av forordning (EF) nr. 1060/2009 har påført en investor et tap som dette kredittvurderingsbyrået er ansvarlig for. Denne forordning vil gi investorene bedre mulighet til selv å foreta en risikovurdering, men de vil fortsatt ha mer begrenset tilgang til opplysninger enn kredittvurderingsbyråene. Videre kan særlig mindre investorer mangle kapasitet til å foreta en gjennomgåelse av en kredittvurdering som er utstedt av et kredittvurderingsbyrå.

37) Medlemsstatene og ESMA bør sikre at eventuelle sanksjoner som ilegges i henhold til forordning (EF) nr. 1060/2009, offentliggjøres bare dersom en slik offentliggjøring vil stå i forhold til overtredelsen.

38) For ytterligere å begrense interessekonflikter og fremme rettferdig konkurranse på kredittvurderingsmarkedet er det viktig å sikre at avgiftene som kredittvurderingsbyråene krever av kundene, ikke er diskriminerende. Forskjellige avgifter for samme type tjeneste bør kunne kreves bare dersom det er forskjeller i de faktiske kostnadene for å yte denne tjenesten til forskjellige kunder. Avgiftene som en gitt utsteder skal betale for kredittvurderingstjenester, bør heller ikke avhenge av resultatene eller utfallet av det utførte arbeidet eller avhenge av om tilknyttede (tilleggs) tjenester utføres. Kredittvurderingsbyråene bør dessuten underrette ESMA om de avgiftene de mottar fra de enkelte kundene, og om sin generelle prispolitikk, for å gjøre det mulig å føre et effektivt tilsyn med disse reglene.

39) Det er viktig at kredittvurderinger regelmessig gjennomgås slik at det kan utstedes ajourførte og pålitelige statspapirvurderinger, og for å gjøre det lettere for brukerne å forstå dem. Det er også viktig å øke gjennomsiktigheten når det gjelder det analysearbeidet som utføres, det personalet som forbereder statspapirvurderinger, og de forutsetningene som ligger til grunn for kredittvurderingsbyråenes kredittvurderinger av statsgjeld.

- 40) Det er avgjørende at investorer har tilstrekkelige opplysninger til å vurdere medlemsstatenes kredittverdighet. Innenfor rammen av sin overvåking av medlemsstatenes økonomiske politikk og finanspolitikk innhenter og behandler Kommisjonen opplysninger om alle medlemsstaters økonomiske, finansielle og finanspolitiske situasjon samt resultater, hvorav de fleste offentliggjøres av Kommisjonen og derfor kan anvendes av investorer til å vurdere medlemsstaters potensielle kredittverdighet. Dersom det er hensiktsmessig og opplysningene er tilgjengelige, og med forbehold for relevante fortrolighetsregler som får anvendelse på dens overvåking av medlemsstatenes økonomiske politikk og finanspolitikk, bør Kommisjonen utfylle den eksisterende rapporteringen av medlemsstatenes økonomiske resultater med eventuelle tilleggsopplysninger eller indikatorer som kan hjelpe investorene med å vurdere medlemsstatenes kredittverdighet. Disse opplysningene bør gjøres tilgjengelige for offentligheten som tillegg til eksisterende publikasjoner og andre offentliggjorte opplysninger med sikte på å gi investorene ytterligere opplysninger for å hjelpe dem med å vurdere offentlige enheter og deres gjeldsopplysninger. I lys av dette bør Kommisjonen undersøke muligheten for å utvikle en europeisk vurdering av kredittverdigheten for å gjøre det mulig for investorer å foreta en upartisk og objektiv vurdering av medlemsstatenes kredittverdighet, idet det tas hensyn til den særskilte økonomiske og sosiale utvikling. Ved behov bør Kommisjonen framlegge egnede forslag til regelverk.
- 41) I henhold til de nåværende reglene skal den kredittvurderte enheten underrettes om kredittvurderingen tolv timer før den offentliggjøres. For å hindre at slik underretning gis utenfor arbeidstiden, og for å gi den kredittvurderte enheten tilstrekkelig tid til å kontrollere om opplysningene som ligger til grunn for kredittvurderingen, er korrekte, bør den kredittvurderte enheten underrettes en hel virkedag før kredittvurderingen eller kredittutsikten offentliggjøres. En liste over personene som er berettiget til å motta slik underretning, bør begrenses og klart identifiseres av den kredittvurderte enheten.
- 42) På grunn av statspapirvurderingers særtrekk og for å redusere risikoen for volatilitet er det hensiktsmessig og rimelig å kreve at kredittvurderingsbyråer ikke offentliggjør disse kredittvurderingene før handelsplassene i Unionen har stengt for dagen, og minst én time før de åpner. Av samme grunn er det også hensiktsmessig og rimelig at kredittvurderingsbyråer offentliggjør en kalender ved utgangen av desember måned for de kommende tolv månedene, som fastsetter datoene for offentliggjøring av statspapirvurderinger og, ved behov, tilknyttede kredittutsikter. Disse datoene bør falle på fredager. Bare for statspapirvurderinger utstedt uoppfordret bør antallet av offentliggjøring i kalenderen begrenses til to eller tre. Når det er nødvendig for å oppfylle deres juridiske forpliktelser, bør kredittvurderingsbyråer tillates å avvike fra sine offentliggjorte kalendere dersom de nærmere forklarer grunnene til avviket. Et slikt avvik bør imidlertid ikke finne sted rutinemessig.
- 43) Kommisjonen bør på grunnlag av utviklingen på markedet framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om hensiktsmessigheten av og måter å støtte et europeisk offentlig kredittvurderingsbyrå på som skal ha som oppgave å vurdere kredittverdigheten til medlemsstatenes statsgjeld, og/eller en europeisk kredittvurderingsstiftelse for alle andre kredittvurderinger. Kommisjonen bør ved behov framlegge egnede forslag til regelverk.
- 44) På grunn av statspapirvurderingers særtrekk og for å unngå risikoen for spredning i Unionen bør uttalelser som varsler endringer for en bestemt gruppe av land, forbys, med mindre de følges av særskilte landrapporter. Videre bør slike meldinger med sikte på å øke gyldigheten av og tilgangen til informasjonskilder som anvendes av kredittvurderingsbyråer i offentlige meldinger om mulige endringer av statspapirvurderinger, unntatt kredittvurderinger, kredittutsikter og tilhørende pressemeldinger, alltid bygge på opplysninger som den kredittvurderte enheten har tilgang til, og som er gitt med samtykke fra den kredittvurderte enheten, med mindre opplysningene kan fås fra allment tilgjengelige kilder. Dersom det i den rettslige rammen for den kredittvurderte enheten er fastsatt at den kredittvurderte enheten ikke skal gi disse opplysningene, for eksempel i tilfelle av innsideinformasjon som definert i artikkel 1 nr. 1 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/6/EF av 28. januar 2003 om innsidehandel og markedsmanipulering (markedsmissbruk)⁽¹⁾, skal den kredittvurderte enheten ikke gi sitt samtykke.
- 45) Av hensyn til gjennomsiktigheten bør kredittvurderingsbyråer, når de offentliggjør sine statspapirvurderinger, i sine pressemeldinger eller rapporter forklare de viktigste faktorene som danner grunnlag for disse kredittvurderingene. Gjennomsiktighet i forbindelse med statspapirvurderinger bør imidlertid ikke være avgjørende for utviklingen av nasjonal politikk (økonomisk politikk, sysselsettingspolitikk eller annen politikk). Denne politikken kan utgjøre en faktor i kredittvurderingsbyråets vurdering av kredittverdigheten til en offentlig enhet eller dens finansielle instrumenter, og kan anvendes for å forklare hovedgrunnene til en statspapirvurdering, men direkte eller uttrykkelige krav

⁽¹⁾ EUT L 96 av 12.4.2003, s. 16.

til eller anbefalinger om denne politikken fra kredittvurderingsbyråer til offentlige enheter, bør ikke tillates. Kredittvurderingsbyråer bør avstå fra enhver direkte eller uttrykkelig politisk anbefaling med hensyn til offentlige enheters politikk

- 46) Tekniske standarder i finanstjenestesektoren bør sikre tilstrekkelig vern av innskytere, investorer og forbrukere i hele Unionen. ESMA er et organ med høyt spesialisert sakkunnskap, og det ville derfor være effektivt og hensiktsmessig å gi denne myndigheten i oppgave å utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder og tekniske gjennomføringsstandarder som ikke innebærer politiske valg, med sikte på framlegging for Kommisjonen.
- 47) Kommisjonen bør vedta utkastene til tekniske reguleringsstandarder som ESMA utarbeider med hensyn til innholdet, hyppigheten og framleggingen av de opplysningene utsteder skal gi om strukturerte finansielle instrumenter, framleggingen av de opplysningene, herunder om struktur, format, rapporteringsmetode og rapporteringstidspunkt, som kredittvurderingsbyråer skal gi ESMA om den europeiske kredittvurderingsplattformen, samt innholdet i og formatet for den periodiske rapporten om avgiftene som kredittvurderingsbyråene krever, med sikte på ESMA's løpende tilsyn. Kommisjonen bør vedta disse standardene ved hjelp av delegerte rettsakter i henhold til artikkel 290 i TEUV og i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.
- 48) I henhold til forordning (EF) nr. 1060/2009 kan kredittvurderinger utstedt i tredjestater anvendes for reguleringsformål dersom de utstedes av kredittvurderingsbyråer som har tillatelse i henhold til nevnte forordning, eller er godkjent av kredittvurderingsbyråer som er etablert i Unionen i henhold til nevnte forordning. For tillatelse kreves det at Kommisjonen har vedtatt en beslutning om likeverdighet når det gjelder den berørte tredjestatens lovgivning for kredittvurderingsbyråer, mens det for godkjenning kreves at kredittvurderingsvirksomheten som utøves av kredittvurderingsbyrået i en tredjestat, oppfyller krav som er minst like strenge som de relevante unionsreglene. Noen av bestemmelsene som innføres ved denne forordning, bør ikke få anvendelse på vurderinger av likeverdighet og godkjenning. Dette gjelder bestemmelsene som pålegger forpliktelser bare for utstederne, og ikke for kredittvurderingsbyråene. Dessuten bør bestemmelser som gjelder strukturen i

kredittvurderingsmarkedet i Unionen og ikke fastsetter atferdsregler for kredittvurderingsbyråer, ikke tas hensyn til i denne sammenheng. For å gi tredjestater tilstrekkelig tid til å gjennomgå sine rammeregler i forbindelse med de øvrige nye materielle bestemmelsene, bør de sistnevnte anvendes på vurderinger av likeverdighet og godkjenning først fra 1. juni 2018. Det er i denne forbindelse viktig å minne om at tredjestaters lovgivning ikke må være identisk med bestemmelsene i denne forordning. Som allerede fastsatt i forordning (EF) nr. 1060/2009 bør det, for at tredjestaters lovgivning skal anses som likeverdig med eller like streng som Unionens regelverk, være tilstrekkelig at den i praksis har samme mål og virkninger.

- 49) Ettersom målene for denne forordning, som er å styrke kredittvurderingsbyråers uavhengighet, å fremme forsvarlige kredittvurderingsprosesser og -metoder, å redusere risikoene knyttet til statspapirvurderinger, å redusere risikoen for overdreven tillit til kredittvurderinger hos markedsdeltakere og å sikre rett til å kreve erstatning for investorer, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av den felleseuropeiske strukturen og virkningen av kredittvurderingsvirksomheten som det skal føres tilsyn med, bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 50) Kommisjonen bør før utgangen av 2013 framlegge en rapport om muligheten for å opprette et nettverk av mindre kredittvurderingsbyråer for å øke konkurransen på markedet. Denne rapporten bør vurdere Unionens finansielle og ikke-finansielle støtte og insitamenter til opprettelsen av et slikt nettverk, idet det tas hensyn til mulige interessekonflikter som en slik offentlig finansiering kan føre til.
- 51) EUs datatilsynsorgan har blitt rådspurt i samsvar med artikkel 28 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger⁽¹⁾ og har avgitt en uttalelse⁽²⁾.
- 52) Forordning (EF) nr. 1060/2009 bør derfor endres —

⁽¹⁾ EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 139 av 15.5.2012, s. 6.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

ii) Nye bokstaver skal lyde:

Artikkel 1

Endring av forordning (EF) nr. 1060/2009

I forordning (EF) nr. 1060/2009 gjøres følgende endringer:

1) Artikkel 1 skal lyde:

«Artikkel 1

Formål

Ved denne forordning innføres felles reguleringsmetoder for å fremme integritet, gjennomsiktighet, ansvar, gode styringsmåter og uavhengighet i forbindelse med kredittvurderingsvirksomhet og dermed bidra til bedre kvalitet på de kredittvurderingene som utstedes i Unionen, og til at det indre marked virker på en tilfredsstillende måte, samtidig som det oppnås et høyt nivå for forbruker- og investorvern. Det fastsettes vilkår for utstedelse av kredittvurderinger og bestemmelser om kredittvurderingsbyråers, herunder deres aksjeeieres og deleierers, organisasjon og atferd, for å fremme kredittvurderingsbyråers uavhengighet, unngå interessekonflikter og oppnå bedre forbruker- og investorvern.

I denne forordning fastsettes også forpliktelser for utstedere, initiativtakere og organisatorer som er etablert i Unionen, med hensyn til strukturerte finansielle instrumenter.»

2) I artikkel 2 nr. 1, artikkel 3 nr. 1 bokstav m), artikkel 4 nr. 2, artikkel 4 nr. 3 innledende tekst, artikkel 4 nr. 4 første og annet ledd, artikkel 5 nr. 1 innledende tekst, artikkel 14 nr. 1 og vedlegg II nr. 1 erstattes «Fellesskapet» med «Unionen».

3) I artikkel 3 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 gjøres følgende endringer:

i) Bokstav g) skal lyde:

«g) «reguleringsformål» bruk av kredittvurderinger for det formål å overholde unionsretten, eller unionsretten slik den gjennomføres i medlemsstatenes nasjonale lovgivning.»

«pa) «kredittinstitusjon» en kredittinstitusjon som definert i artikkel 4 nr. 1 i direktiv 2006/48/EF,

pb) «verdipapirforetak» et verdipapirforetak som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 1 i direktiv 2004/39/EU,

pc) «forsikringsforetak» et forsikringsforetak som definert i artikkel 13 nr. 1 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/138/EF av 25. november 2009 om adgang til å starte og utøve virksomhet innen forsikring og gjenforsikring (Solvens II)(*),

pd) «gjenforsikringsforetak» et gjenforsikringsforetak som definert i artikkel 13 nr. 4 i direktiv 2009/138/EF,

pe) «tjenestepensjonsforetak» et tjenestepensjonsforetak som definert i artikkel 6 bokstav a) i direktiv 2003/41/EF,

pf) «forvaltningsselskap» et forvaltningsselskap som definert i artikkel 2 nr. 1 bokstav b) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om innretninger for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS)(**),

pg) «investeringsselskap» et investeringsselskap som er godkjent i samsvar med direktiv 2009/65/EF,

ph) «forvalter av et alternativt investeringsfond» en AIF-forvalter som definert i artikkel 4 nr. 1 bokstav b) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltere av alternative investeringsfond(***),

- pi) «sentral motpart» en sentral motpart som definert i artikkel 2 nr. 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre(***), som har tillatelse i samsvar med artikkel 14 i nevnte forordning,
- pj) «prospekt» et prospekt offentliggjort i henhold til direktiv 2003/71/EF og forordning (EF) nr. 809/2004.

(*) EUT L 335 av 17.12.2009, s. 1.

(**) EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32.

(***) EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1.

(****) EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1.»

iii) Bokstav q) og r) skal lyde:

- q) «sektorregelverk» unionsrettsaktene nevnt i bokstav pa)-pj),
- r) «vedkommende sektormyndigheter» vedkommende nasjonale myndigheter som er utpekt i henhold til det relevante sektorregelverket for tilsyn med kredittinstitusjoner, verdipapirforetak, forsikringsforetak, gjenforsikringsforetak, tjenestepensjonsforetak, forvaltningsselskaper, investeringsselskaper, forvaltere av alternative investeringsfond, sentrale motparter og prospekter.»

iv) Nye bokstaver skal lyde:

- «s) «utsteder» en utsteder som definert i artikkel 2 nr. 1 bokstav h) i direktiv 2003/71/EF,
- t) «initiativtaker» en initiativtaker som definert i artikkel 4 nr. 41 i direktiv 2006/48/EF,
- u) «organisator» en organisator som definert i artikkel 4 nr. 42 i direktiv 2006/48/EF,
- v) «statspapirvurdering»

i) en kredittvurdering der den kredittvurderte enheten er en stat eller en regional eller lokal myndighet i en stat,

ii) en kredittvurdering der utstederen av en gjeldsforpliktelse eller finansiell forpliktelse, et gjeldsinstrument eller et annet

finansielt instrument er en stat eller en regional eller lokal myndighet i en stat eller et spesialforetak for en stat eller for en regional eller lokal myndighet,

iii) en kredittvurdering der utstederen er en internasjonal finansinstitusjon opprettet av to eller flere stater, som har som formål å tilføre kapital og gi finansiell bistand til de av den internasjonale finansinstitusjonens medlemmer som er rammet eller truet av alvorlige finansieringsproblemer,

w) «kredittsikt» en uttalelse om en kredittvurderings forventede utvikling på kort sikt, mellomlang sikt eller begge deler,

x) «kredittvurdering utstedt uoppfordret» og «statspapirvurdering utstedt uoppfordret» henholdsvis en kredittvurdering eller en statspapirvurdering som et kredittvurderingsbyrå har tildelt på annen måte enn på anmodning,

y) «kredittskår» en måling av kredittverdighet foretatt ved at opplysninger oppsummeres og uttrykkes i et allerede eksisterende statistikk-system eller en eksisterende statistisk modell, uten ytterligere vesentlige analytiske bidrag til vurderingen fra en kredittvurderingsanalytiker,

z) «regulert marked» et regulert marked som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 14 i direktiv 2004/39/EF, som er etablert i Unionen,

aa) «reverdipapirisering» reverdipapirisering som definert i artikkel 4 nr. 40a i direktiv 2006/48/EF.»

b) Nytt nummer skal lyde:

«3. I denne forordning omfatter «aksjeeier» reelle eiere som definert i artikkel 3 nr. 6 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/60/EF av 26. oktober 2005 om tiltak for å hindre at det finansielle system brukes til hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme(*)»

(*) EUT L 309 av 25.11.2005, s. 15.»

4) I artikkel 4 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Kredittinstitusjoner, verdipapirforetak, forsikringsforetak, gjenforsikringsforetak, tjenestepensjonsforetak, forvaltningsselskaper, investerings-selskaper, forvaltere av alternative investeringsfond og sentrale motparter kan bruke kredittvurderinger til reguleringsformål bare dersom de er utstedt av kredittvurderingsbyråer som er etablert i Unionen og registrert i samsvar med denne forordning.

Når et prospekt inneholder en henvisning til en eller flere kredittvurderinger, skal utstederen, tilbyderen eller personen som søker om opptak til notering på et regulert marked, sikre at prospektet også inneholder nøyaktige og tydelige opplysninger om hvorvidt kredittvurderingen er utstedt av et kredittvurderingsbyrå som er etablert i Unionen og registrert i samsvar med denne forordning.»

b) I nr. 3 skal bokstav b) lyde:

«b) Kredittvurderingsbyrået har kontrollert og kan fortløpende dokumentere overfor Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) (ESMA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010(*), at den kredittvurderingsvirksomheten som utøves av kredittvurderingsbyrået i en tredjestat, og som fører til utstedelse av de kredittvurderingene som skal godkjennes, oppfyller krav som er minst like strenge som kravene fastsatt i artikkel 6-12 og vedlegg I, unntatt artikkel 6a, 6b, 8a-8c og 11a samt avsnitt B nr. 3 bokstav ba) og nr. 3a og 3b i vedlegg I.

(*) EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84.»

5) I artikkel 5 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 6 annet ledd skal bokstav b) lyde:

«b) kredittvurderingsbyråene i tredjestaten er underlagt rettslig bindende bestemmelser som er likeverdige med bestemmelsene i artikkel 6-12 og vedlegg I, unntatt artikkel 6a, 6b, 8a-8c og 11a samt avsnitt B nr. 3 bokstav ba) og nr. 3a og 3b i vedlegg I, og».

b) Nr. 8 skal lyde:

«8. Artikkel 20, 23b og 24 får anvendelse på kredittvurderingsbyråer med tillatelse i samsvar med artikkel 5 nr. 3 og på kredittvurderinger de har utstedt.»

6) Nye artikler i avdeling I skal lyde:

«Artikkel 5a

Finansinstitusjoners overdrevne tillit til kredittvurderinger

1. Enhetene nevnt i artikkel 4 nr. 1 første ledd skal selv foreta en kredittrisikovurdering og ikke utelukkende eller automatisk støtte seg til kredittvurderinger når de vurderer en enhets eller et finansielt instruments kredittverdighet.

2. Vedkommende sektormyndigheter som har ansvar for tilsynet med enhetene nevnt i artikkel 4 nr. 1 første ledd, skal, idet det tas hensyn til arten, omfanget og kompleksiteten av deres virksomhet, overvåke at deres framgangsmåter for kredittrisikovurdering er tilstrekkelige, vurdere anvendelsen av henvisninger til kredittvurderinger i avtaler og ved behov oppmuntre dem til å begrense virkningene av slike henvisninger, med sikte på å redusere ensidig og automatisk tillit til kredittvurderinger, i samsvar med spesifikt sektorregelverk.

Artikkel 5b

Kredittvurderinger som anvendes av de europeiske tilsynsmyndighetene og Det europeiske råd for systemrisiko

1. Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) (EBA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010(*), Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) (EIOPA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010(**), og ESMA skal ikke vise til kredittvurderinger i sine retningslinjer, anbefalinger og utkast til tekniske standarder dersom henvisningene kan føre til at vedkommende myndigheter, vedkommende sektormyndigheter, enhetene nevnt i artikkel 4 nr. 1 første ledd eller andre finansmarkedsdeltakere ensidig eller automatisk støtter seg til kredittvurderinger. EBA, EIOPA og ESMA skal derfor innen 31. desember 2013 gjennomgå sine eksisterende retningslinjer og anbefalinger og, når det er hensiktsmessig, fjerne alle henvisninger til kredittvurderinger.

2. Det europeiske råd for systemrisiko (ESRB), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1092/2010 av 24. november 2010 om makrotilsyn med finanssystemet i Den europeiske union og om opprettelse av et europeisk råd for systemrisiko(***), skal ikke vise til kredittvurderinger i sine advarsler og anbefalinger dersom henvisningene kan føre til ensidig eller automatisk tillit til kredittvurderinger.

Artikkel 5c

Overdreven tillit til kredittvurderinger i unionsretten

Med forbehold for Kommisjonens initiativrett skal Kommisjonen fortsette å vurdere om henvisninger til kredittvurderinger i unionsretten fører til eller kan føre til at vedkommende myndigheter, vedkommende sektor-myndigheter, enhetene nevnt i artikkel 4 nr. 1 første ledd eller andre finansmarkedsdeltakere utelukkende eller automatisk støtter seg til kredittvurderinger, med sikte på å fjerne alle henvisninger til kredittvurderinger i unionsretten for reguleringsformål innen 1. januar 2020, forutsatt at egnede alternativer til kredittrisikovurdering er identifisert og gjennomført.

(*) EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12.

(**) EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48.

(***) EUT L 331 av 15.12.2010, s. 1.»

7) I artikkel 6 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Et kredittvurderingsbyrå skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at kredittvurderingene eller kredittutsiktene de utsteder, ikke er blitt påvirket av eksisterende eller mulige interessekonflikter eller forretningsforbindelser som berører kredittvurderingsbyrået som utsteder kredittvurderingen eller kredittutsikten, byråets aksjeeiere, ledelse, kredittvurderingsanalytikere, ansatte eller andre fysiske personer hvis tjenester stilles til rådighet for eller kontrolleres av kredittvurderingsbyrået, eller enhver person som er direkte eller indirekte tilknyttet byrået gjennom kontroll.»

b) I nr. 3 skal innledende tekst lyde:

«3. På anmodning fra et kredittvurderingsbyrå kan ESMA unnta et kredittvurderingsbyrå fra plikten til å oppfylle kravene i vedlegg I avsnitt A nr. 2, 5, 6 og 9

og artikkel 7 nr. 4 dersom kredittvurderingsbyrået kan vise at kravene ikke står i forhold til virksomhetens art, størrelse og kompleksitet og til arten og omfanget av byråets utstedelse av kredittvurderinger, og at».

c) Nytt nummer skal lyde:

«4. Kredittvurderingsbyråer skal opprette, opprettholde, håndheve og dokumentere en effektiv internkontrollstruktur for gjennomføring av retningslinjer og framgangsmåter for å forebygge og begrense eventuelle interessekonflikter og for å sikre at kredittvurderinger, vurderingsanalytikere og vurderingsgrupper er uavhengige med hensyn til aksjeeiere, administrasjons- og ledelsesorganer og salgs- og markedsføringsvirksomhet. Kredittvurderingsbyråer skal innføre standardiserte framgangsmåter for foretaksstyring, organisasjonsspørsmål og håndtering av interessekonflikter. De skal regelmessig overvåke og gjennomgå disse standardiserte framgangsmåtene for å vurdere deres effektivitet og om de bør ajourføres.»

8) Nye artikler skal lyde:

«Artikkel 6a

Interessekonflikter i forbindelse med investeringer i kredittvurderingsbyråer

1. En aksjeeier eller en deleier i et kredittvurderingsbyrå som har minst 5 % av enten kapitalen eller stemmerettene i kredittvurderingsbyrået eller i et selskap som kan utøve kontroll over eller dominerende innflytelse på dette kredittvurderingsbyrået, skal ha forbud mot å

- a) inneha 5 % eller mer av kapitalen i et annet kredittvurderingsbyrå,
- b) ha rett eller fullmakt til å utøve 5 % eller mer av stemmerettene i et annet kredittvurderingsbyrå,
- c) ha rett eller fullmakt til å utnevne eller avsette medlemmer av styret eller tilsynsorganet i et annet kredittvurderingsbyrå,
- d) være medlem av styret eller tilsynsorganet i et annet kredittvurderingsbyrå,
- e) utøve eller ha fullmakt til å utøve kontroll over eller dominerende innflytelse på et annet kredittvurderingsbyrå.

Forbudet nevnt i første ledd bokstav a) får ikke anvendelse på eierandeler i diversifiserte kollektive investeringsordninger, herunder forvaltede midler som pensjonskasser eller livsforsikring, forutsatt at eierandelene i slike ordninger ikke gjør det mulig for aksjeeieren eller deleieren i et kredittvurderingsbyrå å øve betydelig innflytelse på disse ordningenes forretningsvirksomhet.

2. Denne artikkel får ikke anvendelse på investeringer i andre kredittvurderingsbyråer som tilhører samme gruppe av kredittvurderingsbyråer.

Artikkel 6b

Lengste tillatte avtaleperiode for et kredittvurderingsbyrå

1. Når et kredittvurderingsbyrå inngår en avtale om utstedelse av kredittvurderinger av reverdipapiriseringer, skal det ikke utstede kredittvurderinger av nye reverdipapiriseringer med underliggende eiendeler fra samme initiativtaker i mer enn høyst fire år.

2. Når et kredittvurderingsbyrå inngår en avtale om kredittvurdering av reverdipapiriseringer, skal det anmode utstederen om å

a) fastsette antallet kredittvurderingsbyråer som har et avtaleforhold som gjelder utstedelse av kredittvurderinger av reverdipapiriseringer med underliggende eiendeler fra samme initiativtaker,

b) beregne prosentandelen av det samlede antallet utestående kredittvurderte reverdipapiriseringer med underliggende eiendeler fra samme initiativtaker, som hvert kredittvurderingsbyrå utsteder kredittvurderinger av.

Når minst fire kredittvurderingsbyråer hver vurderer mer enn 10 % av det samlede antallet utestående vurderte reverdipapiriseringer, får begrensningene i nr. 1 ikke anvendelse.

Unntaket nevnt i annet ledd skal fortsette å gjelde minst til kredittvurderingsbyrået inngår en ny avtale om vurdering av reverdipapiriseringer med underliggende eiendeler fra samme initiativtaker. Dersom kriteriene i annet ledd ikke er oppfylt når en slik avtale inngås, skal perioden nevnt i nr. 1 beregnes fra den dato den nye avtalen ble inngått.

3. Etter utløpet av en avtale i henhold til nr. 1, skal et kredittvurderingsbyrå ikke inngå en ny avtale om utstedelse av kredittvurderinger av reverdipapiriseringer med underliggende eiendeler fra samme initiativtaker i en periode av samme varighet som den utløpte avtalen, men ikke lenger enn i fire år.

Første ledd får også anvendelse på

a) et kredittvurderingsbyrå som tilhører samme gruppe av kredittvurderingsbyråer som kredittvurderingsbyrået nevnt i nr. 1,

b) et kredittvurderingsbyrå som er aksjeeier eller deleier i kredittvurderingsbyrået nevnt i nr. 1,

c) et kredittvurderingsbyrå der kredittvurderingsbyrået som er nevnt i nr. 1, er aksjeeier eller deleier.

4. Uten hensyn til nr. 1 kan et kredittvurderingsbyrå, når kredittvurderingen av en reverdipapirisering ble utstedt før utløpet av den lengste tillatte avtaleperioden som nevnt i nr. 1, fortsatt på oppfordring overvåke og ajourføre utstedte kredittvurderinger av reverdipapiriseringer i reverdipapiriseringens løpetid.

5. Denne artikkel får ikke anvendelse på kredittvurderingsbyråer som har færre enn 50 ansatte på konsernnivå som deltar i kredittvurderingsvirksomhet, eller som har en årsomsetning fra kredittvurderingsvirksomhet på mindre enn 10 millioner euro på konsernnivå.

6. Dersom et kredittvurderingsbyrå inngår en avtale om utstedelse av kredittvurderinger av reverdipapiriseringer før 20. juni 2013, skal perioden nevnt i nr. 1 beregnes fra den datoen.»

9) Artikkel 7 nr. 5 skal lyde:

«5. Godtgjøring og evaluering av resultater for ansatte som er involvert i kredittvurderingsvirksomheten eller utarbeider kredittutsikter, samt personer som godkjenner kredittvurderinger eller kredittutsikter, skal ikke være avhengig av inntekten som kredittvurderingsbyrået får fra de kredittvurderte enhetene eller tilknyttet tredjemann.»

10) I artikkel 8 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 2 skal lyde:

2. Et kredittvurderingsbyrå skal vedta, gjennomføre og håndheve passende tiltak for å sikre at de kredittvurderingene og kredittutsiktene byrået utsteder, bygger på en grundig analyse av alle de opplysningene som byrået har tilgang til, og som er relevante for analysen innenfor rammen av gjeldende vurderingsmetoder. Det skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at opplysningene som kredittvurderingene og kredittutsiktene bygger på, er av tilfredsstillende kvalitet og kommer fra pålitelige kilder. Kredittvurderingsbyrået skal utstede kredittvurderinger og kredittutsikter der det tas forbehold om at vurderingen gir uttrykk for byråets oppfatning, og at man bør støtte seg til den bare i begrenset utstrekning.

2a. Endringer av kredittvurderinger skal utstedes i samsvar med kredittvurderingsbyråets offentliggjorte vurderingsmetoder.»

b) I nr. 5 skal nytt ledd lyde:

«Statspapirvurderinger skal gjennomgå minst hver sjette måned.»

c) Nytt nummer skal lyde:

«5a. Et kredittvurderingsbyrå som har til hensikt å foreta en vesentlig endring av eller bruke nye vurderingsmetoder, modeller eller grunnleggende forutsetninger som kan påvirke en kredittvurdering, skal offentliggjøre de foreslåtte vesentlige endringene eller foreslåtte nye vurderingsmetodene på sitt nettsted, med en oppfordring til berørte parter om å framlegge merknader innen en måned sammen med en detaljert forklaring av grunnene til og følgene av de foreslåtte vesentlige endringene eller foreslåtte nye vurderingsmetodene.»

d) I nr. 6 gjøres følgende endringer:

i) Innledende tekst skal lyde:

«6. Når et kredittvurderingsbyrå endrer vurderingsmetoder, modeller eller grunnleggende forutsetninger som anvendes i kredittvurderingsvirksomheten i samsvar med artikkel 14 nr. 3, skal det»

ii) Nye bokstaver skal lyde:

«aa) umiddelbart underrette ESMA og på sitt nettsted offentliggjøre resultatet av høringen og de nye vurderingsmetodene sammen med en detaljert forklaring av dem samt deres anvendelsesdato,

ab) umiddelbart offentliggjøre på sitt nettsted resultatene av høringen nevnt i nr. 5a, unntatt når den som har deltatt i høringen, krever fortrolighet.»

e) Nytt nummer skal lyde:

«7. Dersom et kredittvurderingsbyrå får kjennskap til feil i sine vurderingsmetoder eller i måten de brukes på, skal det umiddelbart

a) underrette ESMA og alle berørte kredittvurderte enheter om disse feilene og forklare hvordan de påvirker dets kredittvurderinger, herunder behovet for å gjennomgå utstedte kredittvurderinger,

- b) offentliggjøre disse feilene på sitt nettsted dersom feilene påvirker dets kredittvurderinger,
- c) rette disse feilene i vurderingsmetodene, og
- d) iverksette tiltakene nevnt i nr. 6 bokstav a)-c).»

11) Nye artikler skal lyde:

«Artikkel 8a

Statspapirvurderinger

1. Statspapirvurderinger skal utstedes på en måte som sikrer at den enkelte medlemsstats særtrekk har blitt analysert. En uttalelse som varsler endringer for en bestemt gruppe av land, skal være forbudt, med mindre den følges av særskilte landrapporter. Slike rapporter skal offentliggjøres.

2. Andre offentlige meldinger enn kredittvurderinger, kredittutsikter eller tilhørende pressemeldinger eller rapporter som nevnt i vedlegg I avsnitt D del I nr. 5 som gjelder mulige endringer av statspapirvurderinger, skal ikke bygge på opplysninger som den kredittvurderte enheten har tilgang til, dersom disse er gitt uten samtykke fra den kredittvurderte enheten, med mindre opplysningene kan fås fra allment tilgjengelige kilder, eller dersom det ikke er noen rettmessig grunn til at den kredittvurderte enheten ikke bør gi sitt samtykke til at opplysningene offentliggjøres.

3. Et kredittvurderingsbyrå skal, idet det tas hensyn til artikkel 8 nr. 5 annet ledd, på sitt nettsted ved utgangen av desember måned for de følgende tolv måneder offentliggjøre en kalender som fastsetter høyst tre datoer for offentliggjøring av statspapirvurderinger utstedt uoppfordret og tilknyttede kredittutsikter, og som fastsetter datoene for offentliggjøring av statspapirvurderinger utstedt på oppfordring og tilknyttede kredittutsikter, og årlig sende denne til ESMA i samsvar med vedlegg I avsnitt D del III nr. 3. Disse datoene bør falle på fredager.

4. Avvik fra kalenderen for offentliggjøringen av statspapirvurderinger eller tilknyttede kredittutsikter skal være mulig bare når det er nødvendig for at kredittvurderingsbyrået skal kunne oppfylle sine forpliktelser i henhold til artikkel 8 nr. 2, artikkel 10 nr. 1

og artikkel 11 nr. 1, og skal følges av en detaljert forklaring av grunnene til avviket fra den offentliggjorte kalenderen.

Artikkel 8b

Opplysninger om strukturerte finansielle instrumenter

1. Utstederen av et strukturert finansielt instrument samt dets initiativtaker og organisator som er etablert i Unionen, skal på ESMA's nettsted i samsvar med nr. 4 i fellesskap offentliggjøre opplysninger om kredittkvaliteten og resultatene for de eiendelene som er underliggende for det strukturerte finansielle instrumentet, verdipapiriserings-transaksjonens struktur, kontantstrømmene og eventuell sikkerhet for verdipapiriseringseksponeringen, samt opplysninger som er nødvendige for å gjennomføre omfattende og godt underbygde stresstester av kontantstrømmene og verdien på sikkerheten som stilles for de underliggende eksponeringene.

2. Forpliktelsen til å offentliggjøre opplysninger i henhold til nr. 1 får ikke anvendelse dersom offentliggjøringen vil være i strid med bestemmelser i nasjonal lovgivning eller unionsretten om kildevern eller behandling av personopplysninger.

3. ESMA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette

a) hvilke opplysninger personene som er nevnt i nr. 1, skal offentliggjøre for å oppfylle forpliktelsen i nr. 1 i samsvar med nr. 2,

b) hvor ofte opplysningene som er nevnt i bokstav a), skal ajourføres,

c) hvordan opplysningene som er nevnt i bokstav a), skal framlegges i en standardmal for offentliggjøring.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 21. juni 2014.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd etter framgangs-måten fastsatt i artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. ESMA skal opprette et nettsted for offentliggjøring av opplysningene om strukturerte finansielle instrumenter som nevnt i nr. 1.

*Artikkel 8c***Dobbel kredittvurdering av strukturerte finansielle instrumenter**

1. Når en utsteder eller en tilknyttet tredjemann har til hensikt å anmode om kredittvurdering av et strukturert finansielt instrument, skal den utnevne minst to kredittvurderingsbyråer til å foreta kredittvurderinger uavhengig av hverandre.

2. Utstederen eller en tilknyttet tredjemann som nevnt i nr. 1 skal sikre at de utnevnte kredittvurderingsbyråene oppfyller følgende vilkår:

- a) de tilhører ikke samme gruppe av kredittvurderingsbyråer,
- b) de er ikke aksjeeiere eller deleiere i et annet kredittvurderingsbyrå,
- c) de har ikke rett eller fullmakt til å utøve stemmeretter i et annet kredittvurderingsbyrå,
- d) de har ikke rett eller fullmakt til å utnevne eller avsette medlemmer av styret eller tilsynsorganet i et annet kredittvurderingsbyrå,
- e) ingen av medlemmene av deres styre eller tilsynsorgan er medlem av styret eller tilsynsorganet i et annet kredittvurderingsbyrå,
- f) de verken utøver eller har fullmakt til å utøve kontroll over eller dominerende innflytelse på et annet kredittvurderingsbyrå.

*Artikkel 8d***Bruk av flere kredittvurderingsbyråer**

1. Når en utsteder eller en tilknyttet tredjemann har til hensikt å utnevne minst to kredittvurderingsbyråer til kredittvurdering av samme utstedelse eller enhet, skal utstederen eller en tilknyttet tredjemann overveie muligheten for å utnevne minst ett kredittvurderingsbyrå som ikke har mer enn 10 % av den samlede markedsandelen, og som utstederen eller en tilknyttet tredjemann anser for å være i stand til å vurdere den berørte utstedelsen eller enheten, forutsatt at det i henhold til ESMA's liste nevnt i nr. 2 finnes et tilgjengelig kredittvurderingsbyrå som kan vurdere den berørte

utstedelsen eller enheten. Når utstederen eller en tilknyttet tredjemann ikke utnevner minst ett kredittvurderingsbyrå som ikke har mer enn 10 % av den samlede markedsandelen, skal dette registreres.

2. For å lette utstederens eller en tilknyttet tredjemanns vurdering i henhold til nr. 1 skal ESMA årlig på sitt nettsted offentliggjøre en liste over registrerte kredittvurderingsbyråer med angivelse av deres samlede markedsandel og hvilke typer kredittvurderinger som er utstedt, som utstederen kan bruke som et utgangspunkt for sin vurdering.

3. Med hensyn til denne artikkel skal den samlede markedsandelen måles med utgangspunkt i årsomsetningen fra kredittvurderingsvirksomhet og tilleggstjenester på konsernplan.»

12) I artikkel 10 skal nr. 1 og 2 lyde:

«1. Et kredittvurderingsbyrå skal offentliggjøre alle kredittvurderinger, kredittutsikter og enhver beslutning om å avbryte en kredittvurdering, på ikke selektivt grunnlag og til rett tid. Ved en beslutning om å avbryte en kredittvurdering skal opplysningene som offentliggjøres, inneholde en fullstendig begrunnelse.

Første ledd får også anvendelse på kredittvurderinger som distribueres til abonnenter.

2. Kredittvurderingsbyråer skal sikre at kredittvurderinger og kredittutsikter framlegges og behandles i samsvar med kravene i vedlegg I avsnitt D, og de skal ikke ta med andre opplysninger enn dem som gjelder kredittvurderingene.

2a. Kredittvurderinger, kredittutsikter og tilknyttede opplysninger skal, til de offentliggjøres, anses som innsideinformasjon som definert i og i samsvar med direktiv 2003/6/EF.

Artikkel 6 nr. 3 i nevnte direktiv får anvendelse *mutatis mutandis* på kredittvurderingsbyråer med hensyn til deres forpliktelse til fortrolighet og deres forpliktelse til å føre en liste over personer som har tilgang til kredittvurderinger, kredittutsikter eller tilknyttede opplysninger før offentliggjøringen.

Listen over personer som får tilgang til kredittvurderinger, kredittutsikter og tilknyttede opplysninger før de offentliggjøres, skal begrenses til personer som hver kredittvurdert enhet identifiserer for dette formål.»

13) I artikkel 10 nr. 5 skal første ledd lyde:

«5. Når et kredittvurderingsbyrå utsteder en kredittvurdering uoppfordret, skal det tydelig angi i kredittvurderingen, ved hjelp av en klart synlig egen fargekode for vurderingskategorien, om den kredittvurderte enheten eller en tilknyttet tredjemann har deltatt i kredittvurderingsprosessen og om kredittvurderingsbyrået har hatt tilgang til regnskaper, ledelsens dokumenter og andre relevante interne dokumenter fra den kredittvurderte enheten eller en tilknyttet tredjemann.»

14) Artikkel 11 nr. 2 skal lyde:

«2. Et kredittvurderingsbyrå som er registrert eller har tillatelse, skal gjøre tilgjengelig i et sentralt datalager opprettet av ESMA opplysninger om byråets tidligere resultater, herunder hvor ofte vurderingene er blitt endret, og opplysninger om tidligere utstedte kredittvurderinger og endringer av dem. Et slikt kredittvurderingsbyrå skal gi opplysninger til datalageret i en standardisert form fastsatt av ESMA. ESMA skal gjøre opplysningene tilgjengelige for offentligheten og hvert år offentliggjøre et sammendrag av de viktigste utviklingstrekkene.»

15) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 11a

Den europeiske kredittvurderingsplattformen

1. Et kredittvurderingsbyrå som er registrert eller har tillatelse, skal, når det utsteder en kredittvurdering eller kredittutsikt, oversende kredittvurderingsopplysninger til ESMA, herunder kredittvurderingen av og kredittutsiktene for det vurderte instrumentet, opplysninger om typen av kredittvurdering, typen av vurderingstiltak og dato og tidspunkt for offentliggjøringen.

2. ESMA skal offentliggjøre hver enkelt kredittvurdering som den har mottatt i henhold til nr. 1, på et nettsted (heretter kalt «den europeiske kredittvurderingsplattformen»).

Det sentrale datalageret nevnt i artikkel 11 nr. 2 skal inngå i den europeiske kredittvurderingsplattformen.

3. Denne artikkel får ikke anvendelse på kredittvurderinger eller kredittutsikter som bare utarbeides og framlegges for investorer mot en avgift.»

16) I artikkel 14 nr. 3 skal nytt ledd lyde:

«Med forbehold for annet ledd skal kredittvurderingsbyrået underrette ESMA om de planlagte vesentlige endringene av vurderingsmetodene, modellene eller de grunnleggende forutsetningene, eller de foreslåtte nye vurderingsmetodene, modellene eller grunnleggende forutsetningene, når kredittvurderingsbyrået offentliggjør de foreslåtte endringene eller foreslåtte nye vurderingsmetodene på sitt nettsted i samsvar med artikkel 8 nr. 5a. Etter utløpet av høringsperioden skal kredittvurderingsbyrået underrette ESMA om eventuelle endringer som følge av høringen.»

17) Artikkel 18 nr. 2 skal lyde:

«2. ESMA skal underrette Kommissjonen, EBA, EIOPA, vedkommende myndigheter og vedkommende sektormyndigheter om enhver beslutning som treffes i henhold til artikkel 16, 17 eller 20.»

18) Artikkel 19 nr. 1 skal lyde:

«1. ESMA skal innkreve avgifter fra kredittvurderingsbyråene i samsvar med denne forordning og kommisjonsforordningen nevnt i nr. 2. Disse avgiftene skal fullt ut dekke ESMA's nødvendige kostnader i forbindelse med registrering av, tillatelse til og tilsyn med kredittvurderingsbyråer og godtgjøring av kostnader som vedkommende myndigheter kan pådra seg når de utfører oppgaver i henhold til denne forordning, særlig som resultat av en delegering av oppgaver i samsvar med artikkel 30.»

19) I artikkel 21 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 4 gjøres følgende endringer:

i) Innledende tekst skal lyde:

«4. ESMA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette».

ii) Bokstav e) skal lyde:

«e) innholdet i og formatet for den periodiske rapporteringen av kredittvurderingsopplysninger som kredittvurderingsbyråer som er registrert eller har tillatelse, anmodes om innenfor rammen av ESMA's løpende tilsyn.»

iii) Etter bokstav e) innsettes følgende ledd:

«ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommissjonen innen 21. juni 2014.

Kommissjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

b) Nye numre skal lyde:

«4a. ESMA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette

a) innholdet i og framleggingen av de opplysningene, herunder struktur, format, metode og rapporteringstidspunkt, som kredittvurderingsbyråer skal gi ESMA i henhold til artikkel 11a nr. 1, og

b) innholdet i og formatet for den periodiske rapporteringen av avgiftene som kredittvurderingsbyråene krever, med sikte på ESMA's løpende tilsyn.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommissjonen innen 21. juni 2014.

Kommissjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4b. ESMA skal utarbeide en rapport om muligheten for å opprette en eller flere innplasseringer for kredittvurderinger som er oversendt i henhold til artikkel 11a nr. 1, og skal oversende rapporten til Kommissjonen innen 21. juni 2015. Rapporten skal særlig vurdere

a) muligheten for, kostnadene ved og nytten av å opprette en eller flere innplasseringer,

b) hvordan en eller flere innplasseringer kan skapes uten at det gir et villedende bilde av kredittvurderinger i lys av forskjellige vurderingsmetoder,

c) eventuelle virkninger som innplasseringer kan ha for de tekniske reguleringsstandardene som hittil er utarbeidet i forbindelse med artikkel 21 nr. 4a bokstav a) og b).

ESMA skal rådføre seg med EBA og EIOPA om første ledd bokstav a) og b).»

c) Nr. 5 skal lyde:

«5. ESMA skal årlig offentliggjøre en rapport om anvendelsen av denne forordning. Rapporten skal særlig inneholde en vurdering av hvordan kredittvurderingsbyråene som er registrert i samsvar med denne forordning, gjennomfører vedlegg I, og en vurdering av anvendelsen av godkjenningsordningen nevnt i artikkel 4 nr. 3.»

20) I artikkel 22a skal overskriften lyde:

«Undersøkelse av om metodekravene er oppfylt».

21) Artikkel 25a skal lyde:

«Artikkel 25a

Vedkommende sektormyndigheter med ansvar for tilsynet med og håndhevingen av artikkel 4 nr. 1 og artikkel 5a og 8b-8d

Vedkommende sektormyndigheter skal ha ansvar for tilsynet med og håndhevingen av artikkel 4 nr. 1 og artikkel 5a og 8b-8d i samsvar med det relevante sektorregelverket.»

22) Ny avdeling skal lyde:

«AVDELING IIIA

KREDITTVURDERINGSBYRÅERS ERSTATNINGSANSVAR

Artikkel 35a

Erstatningsansvar

1. Når et kredittvurderingsbyrå forsettlig eller grovt uaktsomt har begått en av overtredelsene oppført i vedlegg III, og det har påvirket en kredittvurdering, kan en investor eller utsteder kreve skadeserstatning fra et kredittvurderingsbyrå for tap som følge av denne overtredelsen.

En investor kan kreve skadeserstatning i henhold til denne artikkel når den kan vise at den med rimelighet i samsvar med artikkel 5a nr. 1, eller på annen måte med behørig aktsomhet, har lagt en kredittvurdering til grunn for en beslutning om å investere i, beholde eller avhende et finansielt instrument som er omfattet av denne kredittvurderingen.

En utsteder kan kreve skadeserstatning i henhold til denne artikkel når den kan vise at den eller dens finansielle instrumenter er omfattet av denne kredittvurderingen, og at overtredelsen ikke skyldtes villedende og unøyaktige opplysninger som utstederen har gitt kredittvurderingsbyrået direkte eller gjennom offentlig tilgjengelige opplysninger.

2. Det skal være investors eller utstedeers ansvar å framlegge nøyaktige og utførlige opplysninger om at kredittvurderingsbyrået har begått en overtredelse i henhold til denne forordning, og at overtredelsen har påvirket den utstedte kredittvurderingen.

Vedkommende nasjonale domstol skal vurdere hva som utgjør nøyaktige og utførlige opplysninger, idet det tas hensyn til at investoren eller utstederen kanskje ikke har tilgang til opplysninger som kredittvurderingsbyrået har tilgang til.

3. Kredittvurderingsbyråets erstatningsansvar som nevnt i nr. 1 kan bare begrenses på forhånd når begrensningen er

- a) rimelig og forholdsmessig, og
- b) tillatt i gjeldende nasjonale lovgivning i samsvar med nr. 4.

Enhver begrensning som ikke er i samsvar med første ledd, eller enhver utelukkelse av erstatningsansvar har ingen rettsvirkning.

4. Begrepene «skade», «hensikt», «grovt uaktsomt», «med rimelighet», «behørig aktsomhet», «påvirkning», «rimelig» og «forholdsmessig», som anvendes i denne artikkel, men som ikke er definert, skal tolkes og anvendes i samsvar med gjeldende nasjonal lovgivning fastsatt i henhold til relevante bestemmelser i internasjonal privatrett. Spørsmål om kredittvurderingsbyråets erstatningsansvar som ikke er omfattet av denne forordning, skal underlegges gjeldende nasjonal lovgivning fastsatt i henhold til relevante bestemmelser i internasjonal privatrett. Relevante bestemmelser i internasjonal privatrett skal ligge til grunn for valget av vedkommende domstol for å avgjøre et sivil erstatningskrav som er fremmet av en investor eller utsteder.

5. Denne artikkel utelukker ikke ytterligere sivile erstatningskrav i samsvar med nasjonal lovgivning.

6. Retten til å kreve erstatning i henhold til denne artikkel skal ikke hindre ESMA i fullt ut å utøve sin myndighet i henhold til artikkel 36a.»

23) I artikkel 36a nr. 2 første ledd gjøres følgende endringer:

- a) Bokstav a) og b) skal lyde:
  - «a) for overtredelser omhandlet i vedlegg III avsnitt I nr. 1-5, 11-15, 19, 20, 23, 26a-26d, 28, 30, 32, 33, 35, 41, 43, 50, 51 og 55-62 skal overtredelsesgebyrene være på minst 500 000 euro og høyst 750 000 euro,
  - b) for overtredelser omhandlet i vedlegg III avsnitt I nr. 6-8, 16-18, 21-22a, 24, 25, 27, 29, 31, 34, 37-40, 42-42b, 45-49a og 52-54 skal overtredelsesgebyrene være på minst 300 000 euro og høyst 450 000 euro,».
- b) Bokstav d) og e) skal lyde:
  - «d) for overtredelser omhandlet i vedlegg III avsnitt II nr. 1 og 6-9 skal overtredelsesgebyrene være på minst 50 000 euro og høyst 150 000 euro,
  - e) for overtredelser omhandlet i vedlegg III avsnitt II nr. 2 og 3a-5 skal overtredelsesgebyrene være på minst 25 000 euro og høyst 75 000 euro,».
- c) Bokstav h) skal lyde:
  - «h) for overtredelser omhandlet i vedlegg III avsnitt I nr. 20a og vedlegg III avsnitt III nr. 4-4c, 6, 8 og 10 skal overtredelsesgebyrene være på minst 90 000 euro og høyst 200 000 euro,».

24) I artikkel 39 gjøres følgende endringer:

- a) Nr. 1 og 3 oppheves,
- b) Nye numre skal lyde:
  - «4. Etter å ha innhentet tekniske råd hos ESMA skal Kommisjonen gjennomgå situasjonen på kredittvurderingsmarkedet for strukturerte finansielle instrumenter, særlig kredittvurderingsmarkedet for reverdipapiriseringer. Etter denne gjennomgåelsen skal Kommisjonen innen 1. juli 2016 framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport, ved behov sammen med et forslag til regelverk, med en vurdering særlig av følgende:
    - a) om det er tilstrekkelige valgmuligheter for å oppfylle kravene i artikkel 6b og 8c,
    - b) om det er hensiktsmessig å forkorte eller forlenge den lengste tillatte avtaleperioden nevnt i artikkel 6b nr. 1 og den korteste perioden før kredittvurderingsbyrået igjen kan inngå en avtale med en utsteder eller en tilknyttet tredjemann om utstedelse av kredittvurderinger av reverdipapiriseringer som nevnt i artikkel 6b nr. 3,

- c) om det er hensiktsmessig å endre unntaket nevnt i artikkel 6b nr. 2 annet ledd.

5. Etter å ha innhentet tekniske råd hos ESMA skal Kommisjonen gjennomgå situasjonen på kredittvurderingsmarkedet. Etter denne gjennomgåelsen skal Kommisjonen innen 1. januar 2016 framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport, ved behov sammen med et forslag til regelverk, med en vurdering særlig av følgende:

- a) om det er nødvendig å utvide virkeområdet for forpliktelsene nevnt i artikkel 8b slik at det også omfatter andre finansielle kredittprodukter,

- b) om kravene nevnt i artikkel 6, 6a og 7 har begrenset interessekonflikter tilstrekkelig,

- c) om omfanget av rotasjonsordningen nevnt i artikkel 6b bør utvides til andre eiendelsklasser, og om det er hensiktsmessig å anvende perioder av forskjellig lengde for forskjellige eiendelsklasser,

- d) om eksisterende og alternative godtgjøringsmodeller er hensiktsmessige,

- e) om det er behov for å gjennomføre andre tiltak for å fremme konkurranse på kredittvurderingsmarkedet,

- f) om det er hensiktsmessig å ta ytterligere initiativer for å fremme konkurranse på kredittvurderingsmarkedet i lys av utviklingen i sektorens struktur,

- g) om det er behov for å foreslå tiltak for å håndtere overdreven tillit til kredittvurderinger,

- h) graden av markedskonsentrasjon, risiko som oppstår på grunn av høy konsentrasjon, og følgene for den overordnede stabiliteten i finanssektoren.

6. Kommisjonen skal minst en gang i året underrette Europaparlamentet og Rådet om eventuelle nye beslutninger om likeverdighet nevnt i artikkel 5 nr. 6 som er blitt vedtatt i løpet av rapporteringsperioden.»

25) Artikkel 39a skal lyde:

«Artikkel 39a

ESMAs personale og ressurser

Innen 21. juni 2014 skal ESMA vurdere de behovene for personale og ressurser som oppstår som følge av den myndighet og de forpliktelser ESMA får i henhold til denne forordning, og skal framlegge en rapport for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen.»

26) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 39b

Rapporteringsplikt

1. Kommisjonen skal innen 31. desember 2015 framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om

- a) de tiltakene som er truffet for å fjerne henvisninger til kredittvurderinger som fører til eller kan føre til ensidig og automatisk tillit til slike, og

- b) alternative verktøyer som kan gi investorer mulighet til selv å foreta en vurdering av utsteders og finansielle instrumenters kredittrisiko,

med sikte på å fjerne alle henvisninger til kredittvurderinger i unionsretten for reguleringsformål innen 1. januar 2020, forutsatt at egnede alternativer identifiseres og gjennomføres. ESMA skal gi Kommisjonen tekniske råd innenfor rammen av dette nummer.

2. Kommisjonen skal, idet det tas hensyn til situasjonen på markedet, innen 31. desember 2014 framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om hvorvidt det er hensiktsmessig å utvikle en europeisk kredittverdighetsvurdering for statspapirer.

Kommisjonen skal, idet det tas hensyn til resultatene i rapporten nevnt i første ledd og situasjonen på markedet, innen 31. desember 2016 framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om hvorvidt det er hensiktsmessig og mulig å opprette et europeisk kredittvurderingsbyrå som har som formål å vurdere kredittverdigheten til medlemsstatenes statspapirer, og/eller en europeisk kredittvurderingsstiftelse for alle andre kredittvurderinger.

3. Kommisjonen skal innen 31. desember 2013 framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om muligheten for å opprette et nettverk av mindre kredittvurderingsbyråer for å øke konkurransen på markedet. Denne rapporten skal vurdere den finansielle og ikke-finansielle støtten til opprettelsen av et slikt nettverk, idet det tas hensyn til mulige interessekonflikter som en slik offentlig finansiering kan føre til. I lys av denne rapportens resultater og etter å ha innhentet tekniske råd hos ESMA, kan Kommisjonen vurdere artikkel 8d på nytt og foreslå å endre den.»

27) Vedlegg I endres i samsvar med vedlegg I til denne forordning.

28) Vedlegg III endres i samsvar med vedlegg II til denne forordning.

Artikkel 2

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 21. mai 2013.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

L. CREIGHTON

Formann

Uten hensyn til første ledd

1) får artikkel 1 nr. 7 bokstav a), nr. 9 og nr. 10 punkt 11 i forbindelse med artikkel 8d i forordning (EF) nr. 1060/2009, samt artikkel 1 nr. 12 og 27 i denne forordning, anvendelse fra 1. juni 2018 med hensyn til den vurderingen som er nevnt i

a) artikkel 4 nr. 3 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1060/2009, av om tredjestaters krav er minst like strenge som kravene i nevnte bokstav, og

b) artikkel 5 nr. 6 annet ledd bokstav b) i forordning (EF) nr. 1060/2009, av om kredittvurderingsbyråer i tredjestater er underlagt rettslig bindende bestemmelser som er likeverdige med bestemmelsene i nevnte bokstav,

2) får artikkel 1 nr. 8 i denne forordning i forbindelse med artikkel 6a nr. 1 bokstav a) i forordning (EF) nr. 1060/2009 anvendelse fra 21. juni 2014 når det gjelder aksjeeiere eller deleiere i et kredittvurderingsbyrå som per 15. november 2011 innehadde 5 % eller mer av kapitalen i flere enn ett kredittvurderingsbyrå,

3) får artikkel 1 nr. 15 anvendelse fra 21. juni 2015.

VEDLEGG I

I vedlegg I til forordning (EF) nr. 1060/2009 gjøres følgende endringer:

1) I avsnitt B gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Et kredittvurderingsbyrå skal identifisere, løse eller håndtere samt klart og tydelig opplyse om eventuelle faktiske eller mulige interessekonflikter som kan påvirke de analysene og vurderingene som foretas av byråets kredittvurderingsanalytikere, ansatte eller andre fysiske personer hvis tjenester stilles til rådighet for eller kontrolleres av kredittvurderingsbyrået, og som er direkte involvert i kredittvurderingsvirksomhet, samt personer som godkjenner kredittvurderinger og kredittutsikter.»

b) I nr. 3 gjøres følgende endringer:

i) I første ledd skal innledende tekst lyde:

«3. Et kredittvurderingsbyrå skal ikke utstede en kredittvurdering eller kredittutsikt i følgende tilfeller, eller skal, når det gjelder en eksisterende kredittvurdering eller kredittutsikt, umiddelbart opplyse om at kredittvurderingen eller kredittutsikten eventuelt kan ha blitt påvirket av følgende:».

ii) Ny bokstav aa) innsettes etter bokstav a):

«aa) en aksjeeier eller en deleier i et kredittvurderingsbyrå som innehar 10 % eller mer av enten kapitalen eller stemmerettene i kredittvurderingsbyrået, eller som på annen måte kan øve betydelig innflytelse på kredittvurderingsbyråets forretningsvirksomhet, innehar 10 % eller mer av enten kapitalen eller stemmerettene i den kredittvurderte enheten eller en tilknyttet tredjemann, eller av enhver annen eierinteresse i den kredittvurderte enheten eller tredjemann, unntatt eierandeler i diversifiserte kollektive investeringsordninger og forvaltede fond som pensjonskasser eller livsforsikring, som ikke gir vedkommende mulighet til å utøve betydelig innflytelse på ordningens forretningsvirksomhet.».

iii) Ny bokstav ba) innsettes etter bokstav b):

«ba) kredittvurderingen er utstedt for en kredittvurdert enhet eller en tilknyttet tredjemann som innehar 10 % eller mer av enten kapitalen eller stemmerettene i kredittvurderingsbyrået.».

iv) Ny bokstav ca) innsettes etter bokstav c):

«ca) en aksjeeier eller en deleier i et kredittvurderingsbyrå som innehar 10 % eller mer av enten kapitalen eller stemmerettene i det berørte kredittvurderingsbyrået, eller som på annen måte kan øve betydelig innflytelse på kredittvurderingsbyråets forretningsvirksomhet, er medlem av den kredittvurderte enhetens eller en tilknyttet tredjemanns styre eller tilsynsorganer.»

v) Annet ledd skal lyde:

«Et kredittvurderingsbyrå skal også umiddelbart vurdere om det er grunnlag for å foreta en ny vurdering eller tilbakekalle den eksisterende kredittvurderingen eller kredittutsikten.»

c) Nye numre skal lyde:

«3a. Et kredittvurderingsbyrå skal opplyse om at en eksisterende kredittvurdering eller kredittutsikt kan bli påvirket av et av følgende:

a) en aksjeeier eller en deleier i et kredittvurderingsbyrå som innehar 5 % eller mer av enten kapitalen eller stemmerettene i det berørte kredittvurderingsbyrået, eller som på annen måte kan øve betydelig innflytelse på kredittvurderingsbyråets forretningsvirksomhet, innehar 5 % eller mer av enten kapitalen eller stemmerettene i den kredittvurderte enheten eller en tilknyttet tredjemann, eller av enhver annen eierinteresse i denne kredittvurderte enheten eller tilknyttede tredjemann. Dette utelukker eierandeler i diversifiserte kollektive investeringsordninger og forvaltede fond som pensjonskasser eller livsforsikring, som ikke gir vedkommende mulighet til å øve betydelig innflytelse på ordningens forretningsvirksomhet,

- b) en aksjeeier eller en deleier i et kredittvurderingsbyrå som innehar 5 % eller mer av enten kapitalen eller stemmerettene i det berørte kredittvurderingsbyrået, eller som på annen måte kan øve betydelig innflytelse på kredittvurderingsbyråets forretningsvirksomhet, er medlem av den kredittvurderte enhetens eller en tilknyttet tredjemanns styre eller tilsynsorganer.
- 3b. Forutsatt at kredittvurderingsbyrået kjenner til eller burde kjenne til opplysningene, skal forpliktelsene i nr. 3 bokstav aa), ba) og ca) og nr. 3a også gjelde for
- a) indirekte aksjeeiere som er omfattet av artikkel 10 i direktiv 2004/109/EF, og
- b) selskaper som direkte eller indirekte utøver kontroll over eller dominerende innflytelse på kredittvurderingsbyrået, og som er omfattet av artikkel 10 i direktiv 2004/109/EF.
- 3c. Et kredittvurderingsbyrå skal sikre at avgifter som kreves av kundene for utstedelse av kredittvurderinger og yting av tilleggstjenester, ikke er diskriminerende og er basert på faktiske kostnader. Avgifter som kreves for kredittvurderingstjenester, skal ikke avhenge av nivået for den kredittvurderingen som kredittvurderingsbyrået utsteder, eller av andre resultater av det utførte arbeidet.»
- d) I nr. 4 skal første ledd lyde:
- «4. Verken et kredittvurderingsbyrå eller en person som direkte eller indirekte innehar 5 % eller mer av enten kapitalen eller stemmerettene i det berørte kredittvurderingsbyrået, eller som på annen måte kan øve betydelig innflytelse på kredittvurderingsbyråets forretningsvirksomhet, skal yte konsulent- eller rådgivningstjenester til den kredittvurderte enheten eller en tilknyttet tredjemann med hensyn til disses foretaksstruktur, juridiske struktur, eiendeler, forpliktelser eller virksomhet.»
- e) I nr. 7 gjøres følgende endringer:
- i) Bokstav a) skal lyde:
- «a) for hver kredittvurdering og kredittutsikt, opplysninger om hvilke kredittvurderingsanalytikere som har deltatt i fastsettelsen av kredittvurderingen eller kredittutsikten, hvilke personer som har godkjent kredittvurderingen eller kredittutsikten, om kredittvurderingen er gjort på oppfordring eller uoppfordret samt datoen for kredittvurderingen.»
- ii) Bokstav d) skal lyde:
- «d) dokumentasjon om de fastlagte framgangsmåtene og vurderingsmetodene som kredittvurderingsbyrået bruker for å fastsette kredittvurderinger og kredittutsikter.»
- iii) Bokstav e) skal lyde:
- «e) intern dokumentasjon og interne saksdokumenter, herunder opplysninger og arbeidsdokumenter som ikke er blitt offentliggjort, som danner grunnlag for beslutninger om kredittvurderinger og kredittutsikter.»
- 2) I avsnitt C gjøres følgende endringer:
- a) I nr. 2 skal innledende tekst lyde:
- «2. Ingen person nevnt i nr. 1 skal delta i eller på annen måte påvirke fastsettelsen av en kredittvurdering av eller kredittutsikt for en bestemt kredittvurdert enhet dersom denne personen.»
- b) Nr. 3 bokstav b) skal lyde:
- «b) ikke gir videre opplysninger om kredittvurderingsbyråets kredittvurderinger, mulige framtidige kredittvurderinger eller kredittutsikter, unntatt til den kredittvurderte enheten eller en tilknyttet tredjemann.»

c) Nr. 7 skal lyde:

«7. En person nevnt i nr. 1 kan først tiltre en ledende stilling i den kredittvurderte enheten eller hos en tilknyttet tredjemann når det har gått seks måneder siden utstedelsen av en kredittvurdering eller kredittutsikt.»

d) Nr. 8 skal lyde:

«8. Med hensyn til artikkel 7 nr. 4

a) skal kredittvurderingsbyråer sikre at de ledende kredittvurderingsanalytikerne ikke deltar i kredittvurderingsvirksomhet som gjelder samme kredittvurderte enhet eller en tilknyttet tredjemann, i mer enn høyst fire år,

b) skal andre kredittvurderingsbyråer enn dem som utstederen eller en tilknyttet tredjemann har utnevnt, og alle kredittvurderingsbyråer som utsteder statspapirvurderinger, sikre at

i) kredittvurderingsanalytikerne ikke deltar i kredittvurderingsvirksomhet som gjelder samme kredittvurderte enhet eller en tilknyttet tredjemann, i mer enn høyst fem år,

ii) personer som godkjenner kredittvurderinger, ikke deltar i kredittvurderingsvirksomhet som gjelder samme kredittvurderte enhet eller en tilknyttet tredjemann, i mer enn høyst sju år.

Personene nevnt i første ledd bokstav a) og b) skal ikke delta i kredittvurderingsvirksomhet som gjelder den kredittvurderte enheten eller en tilknyttet tredjemann nevnt i første ledd, i to år etter utløpet av tidsrommene fastsatt i nevnte bokstaver.»

3) Overskriften til avsnitt D skal lyde:

«Regler for framlegging av kredittvurderinger og kredittutsikter»

4) I avsnitt D del I gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Et kredittvurderingsbyrå skal sikre at det i en kredittvurdering og kredittutsikt klart og tydelig angis navn på og stilling for den ledende kredittvurderingsanalytikeren for den aktuelle kredittvurderingen samt navn på og stilling for personen med hovedansvar for å godkjenne kredittvurderingen eller kredittutsikten.»

b) I nr. 2 gjøres følgende endringer:

i) Bokstav a) skal lyde:

«a) alle vesentlige kilder, herunder den kredittvurderte enheten eller, dersom det er aktuelt, en tilknyttet tredjemann, som ble brukt til å utarbeide kredittvurderingen eller kredittutsikten, angis sammen med en opplysning om hvorvidt kredittvurderingen eller kredittutsikten er blitt framlagt for den kredittvurderte enheten eller en tilknyttet tredjemann og deretter endret før den ble utstedt.»

ii) Bokstav d) og e) skal lyde:

«d) det klart og tydelig opplyses om den dato kredittvurderingen første gang ble friggitt for spredning og tidspunkt for siste ajourføring, herunder eventuelle kredittutsikter,

e) det gis opplysninger om hvorvidt kredittvurderingen gjelder et nylig utstedt finansielt instrument og hvorvidt kredittvurderingsbyrået vurderer det finansielle instrumentet for første gang, og

f) når det gjelder en kredittutsikt, angis det tidsrommet der det ventes en endring av kredittvurderingen.

Kredittvurderingsbyråene skal ved offentliggjøring av kredittvurderinger eller kredittutsikter også ta med en henvisning til tidligere misligholdsrater som ESMA offentliggjør i et sentralt datalager i samsvar med artikkel 11 nr. 2, sammen med en forklaring av betydningen av disse misligholdsratene.»

c) Nytt nr. 2a skal lyde:

«2a. Når et kredittvurderingsbyrå offentliggjør vurderingsmetoder, modeller og grunnleggende forutsetninger, skal de følges av en veiledning som forklarer forutsetninger, parametere, begrensninger og usikkerhet med hensyn til modellene og vurderingsmetodene som brukes ved kredittvurderinger, herunder simuleringer av stressituasjoner som er utført av byrået i forbindelse med kredittvurderingene, kredittvurderingsopplysninger om de kontantstrømsanalysene det har utført eller støtter seg til, samt eventuelle forventede endringer av kredittvurderingen. Veiledningen skal være tydelig og lett å forstå.»

d) Nr. 3 skal lyde:

«3. Kredittvurderingsbyrået skal underrette den kredittvurderte enheten i dennes arbeidstid og minst en hel virkedag før offentliggjøringen av kredittvurderingen eller kredittutsikten. Disse opplysningene skal omfatte de viktigste betraktningene som ligger til grunn for kredittvurderingen eller kredittutsikten, slik at enheten har en mulighet til å gjøre kredittvurderingsbyrået oppmerksom på eventuelle faktafeil.»

e) I artikkel 4 skal første ledd lyde:

«4. Et kredittvurderingsbyrå skal ved offentliggjøring av kredittvurderinger eller kredittutsikter angi klart og tydelig vurderingens eller utsiktens eventuelle egenskaper og begrensninger. Et kredittvurderingsbyrå skal ved offentliggjøring av kredittvurderinger eller kredittutsikter særlig angi tydelig om det anser at kvaliteten på de opplysningene som er tilgjengelige om den kredittvurderte enheten, er tilfredsstillende, og i hvilken grad det har kontrollert opplysningene som er blitt framlagt av den kredittvurderte enheten eller en tilknyttet tredjemann. Dersom en kredittvurdering eller kredittutsikt omfatter en type enhet eller finansielt instrument som det finnes begrensede tidligere opplysninger om, skal kredittvurderingsbyrået klart og tydelig angi slike begrensninger.»

f) I artikkel 5 skal første ledd lyde:

«5. Når et kredittvurderingsbyrå offentliggjør en kredittvurdering eller kredittutsikt, skal det i sine pressemeldinger eller rapporter redegjøre for de viktigste faktorene som ligger til grunn for kredittvurderingen eller kredittutsikten.»

g) Nytt nr. 6 skal lyde:

«6. Et kredittvurderingsbyrå skal fortløpende offentliggjøre opplysninger på sitt nettsted og underrette ESMA om alle enheter eller gjeldsinstrumenter som det har mottatt til en første gjennomgåelse eller en foreløpig vurdering. Opplysningene skal offentliggjøres uavhengig av om utstederne inngår en kontrakt med kredittvurderingsbyrået om en endelig vurdering.»

5) Nr. 3 og 4 i avsnitt D del II oppheves.

6) I avsnitt D skal ny del III lyde:

«III. Tilleggskrav til statspapirvurderinger

1. Når et kredittvurderingsbyrå utsteder en statspapirvurdering eller en tilknyttet kredittutsikt, skal det samtidig framlegge en detaljert undersøkelsesrapport som forklarer alle forutsetninger, parametere, begrensninger og usikkerheter og andre opplysninger som det er tatt hensyn til ved utarbeidingen av den berørte statspapirvurderingen eller kredittutsikten. Rapporten skal være offentlig tilgjengelig, klar og lett forståelig.
2. En offentlig tilgjengelig undersøkelsesrapport som framlegges samtidig med en endring i forhold til den tidligere statspapirvurderingen eller den tilknyttede kredittutsikten, skal inneholde minst følgende:
  - a) en detaljert vurdering av endringene i de kvantitative forutsetningene med en begrunnelse for den endrede vurderingen og deres relative vektning. Den detaljerte vurderingen bør inneholde en beskrivelse av følgende: inntekt per innbygger, BNP-vekst, inflasjon, budsjettbalanse, utenriksbalanse, utenlandsgjeld, en indikator for økonomisk utvikling, en indikator for mislighold og eventuelle andre faktorer som det er tatt hensyn til. Dette bør utfylles med den relative vektningen av hver enkelt faktor,
  - b) en detaljert vurdering av endringene i de kvalitative forutsetningene med en begrunnelse for den endrede vurderingen og deres relative vektning,
  - c) en detaljert beskrivelse av risikoer, begrensninger og usikkerhet knyttet til den endrede vurderingen, og
  - d) et sammendrag av møteprotokollen fra den kredittvurderingskomiteen som har truffet beslutning om den endrede vurderingen.

3. Uten at det berører vedlegg I avsnitt D del I nr. 3 skal et kredittvurderingsbyrå når det utsteder statspapirvurderinger eller tilknyttede kredittutsikter, offentliggjøre disse i samsvar med artikkel 8a etter at de regulerte markedene er stengt for dagen, og minst én time før de åpner.
  4. Uten at det berører vedlegg I avsnitt D del I nr. 5, der det er fastsatt at et kredittvurderingsbyrå når det offentliggjør en kredittvurdering, i sine pressemeldinger eller rapporter skal forklare de viktigste faktorene som ligger til grunn for kredittvurderingen, og selv om nasjonal politikk kan være en faktor som ligger til grunn for en statspapirvurdering, skal politiske anbefalinger, forskrifter eller retningslinjer for kredittvurderte enheter, herunder stater eller staters regionale eller lokale myndigheter, ikke inngå som en del av statspapirvurderinger eller kredittutsikter.»
- 7) I avsnitt E del I skal nr. 3 lyde:
- «3. kredittvurderingsbyråets retningslinjer med hensyn til offentliggjøring av kredittvurderinger og andre tilhørende meldinger, herunder kredittutsikter.».
- 8) I avsnitt E del II nr. 2 første ledd skal bokstav a) lyde:
- «a) en liste over avgifter som er innkrevd fra hver kunde for individuelle kredittvurderinger og eventuelle tilleggstjenester,
  - aa) dets prispolitikk, herunder avgiftsstrukturen og priskriteriene for kredittvurderinger i de ulike eiendelsklassene.».
- 9) I avsnitt E del III gjøres følgende endringer:
- a) Nr. 3 skal lyde:
    - «3. statistikk over personalfordelingen på arbeid med nye kredittvurderinger, gjennomgåelse av kredittvurderinger og evaluering av metoder og modeller samt fordelingen av personale i den øverste ledelsen, og over personalfordelingen for hver vurderingsvirksomhet med hensyn til forskjellige eiendelsklasser (foretak — strukturerte finansielle instrumenter — statspapirer),».
  - b) Nr. 7 skal lyde:
    - «7. finansielle opplysninger om kredittvurderingsbyråets inntekt, herunder dets samlede omsetning, fordelt på inntekter fra kredittvurdering og tilleggstjenester med en fullstendig beskrivelse av hver kategori, herunder inntekter fra tilleggstjenester til kredittvurderingstjenesters kunder og avgiftenes fordeling på kredittvurderinger for forskjellige eiendelsklasser. Opplysningene om samlet omsetning skal også omfatte omsetningens geografiske fordeling på inntekter som er tjent henholdsvis i Unionen og på verdensplan,».
-

VEDLEGG II

I vedlegg III til forordning (EF) nr. 1060/2009 gjøres følgende endringer:

1) I avsnitt I gjøres følgende endringer:

a) Nr. 19-22 skal lyde:

- «19. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt B nr. 1, dersom det ikke identifiserer, løser eller håndterer samt klart og tydelig opplyser om eventuelle faktiske eller mulige interessekonflikter som kan påvirke de analysene og vurderingene som foretas av byråets kredittvurderingsanalytikere, ansatte eller andre fysiske personer hvis tjenester stilles til rådighet for eller kontrolleres av kredittvurderingsbyrået, og som er direkte involvert i kredittvurderingsvirksomhet, samt personer som godkjenner kredittvurderinger og kredittutsikter.
20. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt B nr. 3 første ledd, dersom det utsteder en kredittvurdering eller kredittutsikt under noen av omstendighetene omhandlet i første ledd i nevnte nummer, eller, når det gjelder en eksisterende kredittvurdering eller kredittutsikt, dersom det ikke umiddelbart opplyser om at kredittvurderingen eller kredittutsikten eventuelt kan ha blitt påvirket av nevnte omstendigheter.
- 20a. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt B nr. 3a, dersom det ikke offentliggjør at en eksisterende kredittvurdering eller kredittutsikt kan bli påvirket av en av omstendighetene omhandlet i bokstav a) og b) i nevnte nummer.
21. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt B nr. 3 annet ledd, dersom det ikke umiddelbart vurderer om det er grunnlag for å foreta en ny vurdering eller tilbakekalle den eksisterende kredittvurderingen eller kredittutsikten.
22. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt B nr. 4 første ledd, ved å vurdere enheter der kredittvurderingsbyrået selv eller en person som direkte eller indirekte innehar 5 % eller mer av enten kapitalen eller stemmerettene i det berørte kredittvurderingsbyrået, eller som på annen måte kan øve betydelig innflytelse på kredittvurderingsbyråets forretningsvirksomhet, yter konsulent- eller rådgivningstjenester til den nevnte kredittvurderte enheten eller en tilknyttet tredjemann med hensyn til foretaksstruktur, juridisk struktur, eiendeler, forpliktelser eller virksomhet.»

b) Nytt nummer skal lyde:

- «22a. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 6a nr. 1 dersom en av dets aksjeeiere eller deleiere som innehar minst 5 % av kapitalen eller stemmerettene i det berørte kredittvurderingsbyrået eller i et selskap som kan utøve kontroll eller dominerende innflytelse på det berørte kredittvurderingsbyrået, overtrer et av forbudene i bokstav a)-e) i nevnte nummer, med unntak av forbudet i bokstav a) for eierandeler i diversifiserte kollektive investeringsordninger, herunder forvaltede fond som pensjonskasser eller livsforsikring, forutsatt at eierandelene i slike ordninger ikke gir aksjeeieren eller deleieren i et kredittvurderingsbyrå mulighet til å øve betydelig innflytelse på disse ordningenes forretningsvirksomhet.»

c) Nye numre skal lyde:

- «26a. Kredittvurderingsbyrået som har inngått en avtale om utstedelse av kredittvurderinger av reverdipapiriseringer, overtrer artikkel 6b nr. 1 dersom det utsteder kredittvurderinger av nye reverdipapiriseringer med underliggende eiendeler fra samme initiativtaker i mer enn høyst fire år.
- 26b. Kredittvurderingsbyrået som har inngått en avtale om utstedelse av kredittvurderinger av reverdipapiriseringer, overtrer artikkel 6b nr. 3 dersom det inngår en ny avtale om utstedelse av kredittvurderinger av reverdipapiriseringer med underliggende eiendeler fra samme initiativtaker for en periode av samme varighet som den utløpte avtalen nevnt i artikkel 6b nr. 1 og 2, men ikke lenger enn fire år.»

d) Nr. 33 skal lyde:

- «33. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 7 nr. 3, sammenholdt med vedlegg I avsnitt C nr. 2, dersom det ikke sikrer at en person omhandlet i nr. 1 i nevnte avsnitt ikke deltar i eller på annen måte påvirker fastsettelsen av en kredittvurdering eller kredittutsikt som omhandlet i nr. 2 i nevnte avsnitt.»

e) Nr. 36 skal lyde:

- «36. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 7 nr. 3, sammenholdt med vedlegg I avsnitt C nr. 7, dersom det ikke sikrer at en person omhandlet i nr. 1 i nevnte avsnitt ikke tiltrer en ledende stilling i den kredittvurderte enheten eller hos en tilknyttet tredjemann før det har gått seks måneder siden utstedelsen av en kredittvurdering eller kredittutsikt.»

f) Nr. 38-40 skal lyde:

- «38. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 7 nr. 4, sammenholdt med vedlegg I avsnitt C nr. 8 første ledd bokstav b) i), dersom det, når det uoppfordret utsteder kredittvurderinger eller statspapirvurderinger, ikke sikrer at en kredittvurderingsanalytiker ikke deltar i kredittvurderingsvirksomhet som gjelder samme kredittvurderte enhet eller en tilknyttet tredjemann, i mer enn høyst fem år.
39. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 7 nr. 4, sammenholdt med vedlegg I avsnitt C nr. 8 første ledd bokstav b) ii), dersom det, når det uoppfordret utsteder kredittvurderinger eller statspapirvurderinger, ikke sikrer at en person som godkjenner kredittvurderinger, ikke deltar i kredittvurderingsvirksomhet som gjelder samme kredittvurderte enhet eller en tilknyttet tredjemann, i mer enn høyst sju år.
40. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 7 nr. 4, sammenholdt med vedlegg I avsnitt C nr. 8 annet ledd, dersom det ikke sikrer at en person omhandlet i første ledd bokstav a) og b) i nevnte nummer ikke deltar i kredittvurderingsvirksomhet som gjelder samme kredittvurderte enhet eller en tilknyttet tredjemann omhandlet i nevnte bokstaver, i de påfølgende to år etter utløpet av tidsrommene fastsatt i nevnte bokstaver.»

g) Nr. 42 skal lyde:

- «42. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8 nr. 2 dersom det ikke vedtar, gjennomfører og håndhever passende tiltak for å sikre at de kredittvurderingene og kredittutsiktene byrået utsteder, bygger på en grundig analyse av alle de opplysningene byrået har tilgang til, og som er relevante for analysen innenfor rammen av gjeldende vurderingsmetoder.»

h) Nye numre skal lyde:

- «42a. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8 nr. 2 dersom det bruker opplysninger som ikke omfattes av virkeområdet for artikkel 8 nr. 2.

42b. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8 nr. 2a dersom det utsteder endringer av kredittvurderinger som ikke er i samsvar med dets offentliggjorte vurderingsmetoder.»

i) Nr. 46 skal lyde:

«46. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8 nr. 5 første ledd første punktum dersom det ikke overvåker sine kredittvurderinger, bortsett fra statspapirvurderinger, eller ikke gjennomgår sine kredittvurderinger, bortsett fra statspapirvurderinger, eller vurderingsmetoder løpende og minst en gang i året.»

j) Nytt nummer skal lyde:

«46a. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8 nr. 5 annet ledd, sammenholdt med artikkel 8 nr. 5 første ledd første punktum, dersom det ikke overvåker sine statspapirvurderinger eller ikke gjennomgår sine statspapirvurderinger løpende og minst hver sjette måned.»

k) Nytt nummer skal lyde:

«49a. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8 nr. 6 bokstav c), sammenholdt med artikkel 8 nr. 7 bokstav c), dersom det ikke foretar en ny kredittvurdering når feil i vurderingsmetodene eller i måten de brukes på, påvirker den berørte kredittvurderingen.»

l) Nye numre skal lyde:

«55. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8a nr. 3 dersom det ikke hvert år offentliggjør på sitt nettsted eller framlegger for ESMA, i samsvar med vedlegg I avsnitt D del III nr. 3, en kalender ved utgangen av desember måned som for de følgende tolv månedene fastsetter høyst tre datoer som faller på fredager, for offentliggjøring av statspapirvurderinger utstedt uoppfordret og tilknyttede kredittutsikter, og som fastsetter datoer som faller på fredager, for offentliggjøring av statspapirvurderinger og tilknyttede kredittutsikter utstedt på oppfordring.

56. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8a nr. 4 dersom det avviker fra den offentliggjorte kalenderen når dette ikke er nødvendig for å oppfylle dets forpliktelser i henhold til artikkel 8 nr. 2, artikkel 10 nr. 1 eller artikkel 11 nr. 1, eller dersom det ikke gir en detaljert forklaring av grunnene til avviket fra den offentliggjorte kalenderen.

57. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 10 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt D del III nr. 3, dersom det offentliggjør en statspapirvurdering eller en tilknyttet kredittutsikt når de regulerte markedene er åpne, eller mindre enn én time før de åpner.

58. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 10 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt D del III nr. 4, dersom det lar politiske anbefalinger, forskrifter eller retningslinjer for kredittvurderte enheter, herunder stater eller staters regionale eller lokale myndigheter, inngå som en del av statspapirvurderinger eller kredittutsikter.

59. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8a nr. 2 dersom det som grunnlag for sine offentlige meldinger om endringer av andre statspapirvurderinger enn kredittvurderinger, kredittutsikter eller tilhørende pressemeldinger, som nevnt i vedlegg I avsnitt D del I nr. 5, bruker opplysninger som den kredittvurderte enheten har tilgang til, dersom disse er gitt uten samtykke fra den kredittvurderte enheten, med mindre opplysningene kan fås fra allment tilgjengelige kilder, eller dersom det ikke er noen rettmessig grunn til at den kredittvurderte enheten ikke bør gi sitt samtykke til at opplysningene offentliggjøres.

60. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8a nr. 1 dersom det ikke utsteder individuelle offentlig tilgjengelige landrapporter når det varsler endringer for en bestemt gruppe av land.
61. Kredittvurderingsbyrået overtrer vedlegg I avsnitt D del III nr. 1 dersom det utsteder en statspapirvurdering eller en tilknyttet kredittutsikt uten at det samtidig framlegger en detaljert undersøkelsesrapport der det forklarer alle forutsetninger, parametere, begrensninger og usikkerheter og eventuelle andre opplysninger som det er tatt hensyn til ved fastsettelsen av den berørte statspapirvurderingen eller kredittutsikten, eller dersom det ikke gjør rapporten offentlig tilgjengelig, klar og lett forståelig.
62. Kredittvurderingsbyrået overtrer vedlegg I avsnitt D del III nr. 2 dersom det ikke utsteder en offentlig tilgjengelig undersøkelsesrapport som framlegges samtidig med en endring i forhold til den tidligere statspapirvurderingen eller den tilknyttede kredittutsikten, eller dersom rapporten ikke inneholder minst opplysningene nevnt i vedlegg I avsnitt D del III nr. 2 bokstav a)-d).»

2) I avsnitt II gjøres følgende endringer:

a) Nye numre skal lyde:

- «3a. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 14 nr. 3 tredje ledd dersom det ikke underretter ESMA om de planlagte vesentlige endringene av de eksisterende vurderingsmetodene, modellene eller grunnleggende forutsetningene, eller de foreslåtte nye vurderingsmetodene, modellene eller grunnleggende forutsetningene, når det offentliggjør vurderingsmetodene på sitt nettsted i samsvar med artikkel 8 nr. 5a.
- 3b. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8 nr. 5a første ledd dersom det på sitt nettsted ikke offentliggjør de foreslåtte nye vurderingsmetodene eller de foreslåtte vesentlige endringene av vurderingsmetodene som kan påvirke en kredittvurdering, sammen med en forklaring av grunnene til og følgene av endringene.
- 3c. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8 nr. 7 bokstav a) dersom det ikke underretter ESMA om feil som er påvist i dets vurderingsmetoder eller bruken av disse, eller dersom det ikke forklarer deres innvirkning på dets kredittvurderinger, herunder behovet for å gjennomgå utstedte kredittvurderinger.»

b) Nytt nummer skal lyde:

- «4a. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 11a nr. 1 dersom det ikke gjør opplysninger som kreves, tilgjengelige eller ikke framlegger opplysninger i det formatet som kreves i henhold til nevnte nummer.»

c) Nr. 7 skal lyde:

- «7. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 23b nr. 1 dersom det ikke gir opplysninger som svar på en beslutning der det kreves opplysninger i samsvar med artikkel 23b nr. 3, eller dersom det gir uriktige og villedende opplysninger som svar på en enkel anmodning om opplysninger eller en beslutning.»

d) Nr. 8 skal lyde:

- «8. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 23c nr. 1 bokstav c) dersom det ikke gir en forklaring, eller dersom det gir en uriktig eller villedende forklaring av fakta eller dokumenter som gjelder gjenstanden for og formålet med en kontroll.»

3) I avsnitt III gjøres følgende endringer:

a) Nye numre skal lyde:

- «4a. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8 nr. 6 bokstav aa) dersom det har til hensikt å bruke nye vurderingsmetoder og ikke underretter ESMA eller umiddelbart offentliggjør resultatene av høringen og disse nye vurderingsmetodene på sitt nettsted sammen med en detaljert forklaring av dem, samt datoen for anvendelse av dem.
- 4b. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8 nr. 7 bokstav a) dersom det ikke underretter de berørte kredittvurderte enhetene om feil som er påvist i dets vurderingsmetoder eller bruken av dem, eller dersom det ikke forklarer hvordan de påvirker dets kredittvurderinger, herunder behovet for å gjennomgå utstedte kredittvurderinger.
- 4c. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 8 nr. 7 bokstav b) dersom det på sitt nettsted ikke offentliggjør feil som er påvist i dets vurderingsmetoder eller bruken av dem, når slike feil påvirker kredittvurderingsbyråets kredittvurderinger.»

b) Nr. 6 og 7 skal lyde:

- «6. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 10 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt D del I nr. 1 eller 2, nr. 4 første ledd eller nr. 5 eller 6, eller vedlegg I avsnitt D del II eller III, dersom det ikke gir de opplysningene som kreves i henhold til disse bestemmelsene, når det utarbeider en kredittvurdering eller kredittsikt.
  - 7. Kredittvurderingsbyrået overtrer artikkel 10 nr. 2, sammenholdt med vedlegg I avsnitt D del I nr. 3, dersom det ikke underretter den kredittvurderte enheten i dennes arbeidstid og minst en hel virkedag før offentliggjøringen av kredittvurderingen eller kredittsikten.»
-